

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
МАДАНИЯТ ВА СПОРТ ИШЛАРИ ВАЗИРЛИГИ

РЕСПУБЛИКА МЕТОДИКА ВА АХБОРОТ МАРКАЗИ

ЎЗБЕКИСТОН ДАВЛАТ КОНСЕРВАТОРИЯСИ

Галина МУХАМЕДОВА

ХОНАНДАЛИК УСЛУБИЯТИ АСОСЛАРИ

Таълим йўнилиши: 5210600 – Вокал санъати
(академик(вокал) хонандалик)

Тошкент
2007

*Мазкур ўкув-
штудий-услубий ке
спорт шигари вазирлары қошидағи Республика методика ва ахборот
мәрказы томонидан нацира тавсия этилді.*

Тақризчилар: Ўзбекистонда хизмат кўрсатган
 маданият ходими, профессор
M.H. Ризаева.

санъатшунослик номзоди, профессор
A.X.Ҳакимова.

Тақдим этилаётган ўкув-услубий кўлланмада вокал педагогикасининг асосий тамойил ва услублари, овоз ҳосил бўлиш аппаратининг психологик, акустик ва физиологик асослари, куйлаш малакалари шаклланишининг асосий йўллари, шогирдлар билан амалий ишлаш, уларни ўқитиш амалиёти масалалари ёритилган.

Ушбу кўлланма барча ижрочи-вокалистлар – талаба, педагог ва профессионал хонандадар учун тавсия этилади.

В предлагаемом учебно-методическом пособии рассматриваются принципы и методы вокального обучения, психологические, акустические и физиологические основы звукообразования, основные пути формирования певческих навыков, вопросы практической работы с учениками.

Данное пособие предназначено всем вокалистам-студентам, педагогам, профессиональным певцам.

The present training-methodical appliance considers: the basic principles and methods of the vocal studying, psychological, acoustic and physiological bases of sound-formation, the basic ways of forming the singing skills, questions of practical work with the students.

This appliance intends for every vocalists (singers) – students, teachers, professional singers.

КИРИШ

Маълумки мустақил давлатимизнинг келажаги бўлмиш ўсиб келаётган ёш авлодни ҳар томонлама комил инсон этиб тарбиялашга жиддий эътибор берилмоқда. «Таълим тўғрисида»ги қонун ҳамда «Кадрлар тайёрлаш миллий дастури»да янги педагогик технология асосида таълим-тарбия бериш, уларни ҳозирги замон талабига тўла жавоб берадиган етук мутахассислар қилиб тайёрлаш кўзда тутилган.

Мазкур методик қўлланмада мамлакатимиз ўрта ва олий мусика ўкув даргоҳларида профессионал вокал санъати дарсларини ўтиш услублари илмий асосда ҳар томонлама ёритиб берилган. Дунёning ривожланган давлатлари ҳамжамиятидаги этalon яъни қолип сифатида тан олинган вокал ижрочилиги қонун-коидаларини миллий қўшикчилик санъатимиз анъаналарини эътибор олган ҳолда бекаму-кўст ўрганиш бугунги куннинг долзарб масалаларидан биридир.

Услубий қўлланма «Хонандалик услубияти асослари» фани дастурига асосланган ҳолда тузилган. Унда «академик хонандалик» йўналишига жавоб берадиган ашулачилик овозни тарбиялаш тўғрисидаги асосий маълумотлар берилган.

Назарий билимларни ўзлаштириш талаба-хонандалар учун мураккаб жараёндек туюлади. Аммо дунёning ривожланган давлатлари қаторидан жой олиш учун давлатимизнинг хонандаталабалари келажакда ўқитувчи сифатида овоз ҳакида керакли илмий маълумотларга эга бўлишлари лозим. Факат шундагина улар амалиётда пайдо бўлган муаммоларга бемалол илмий-назарий ечимлар топишлари мумкин бўлади.

Қўлланмада ашулачилик жараёнининг турли масалалари ёритилган. Вокал педагогикасининг асосий тамойил ва услублари, овоз ҳосил бўлишининг психологик, физиологик ва акустик асослари, ашулачилик малакалари шаклланишининг асосий йўллари кабилар шулар жумласидандир. Шу билимлар талабага замонавий илмий-услубий адабиётлар билан яқиндан танишиб олишга имкон яратиб беради.

1-БОБ. ВОКАЛ МУСИҚА ПЕДАГОГИКАСИННИГ АСОСИЙ ПРИНЦИП ВА УСЛУБЛАРИ

Таълим бериш жараённида «Хонандалик услубияти асослари» фани мухим ўринга эга, чунки у касб юзасидан олинаётган билимга амалий тушунча бера олади.

Хонанданинг ўқитувчиликар умум-дидахтик ва маҳсус мусиқа педагогикасига оид принципларга асосланади:

- 1. Таълимда тадрижийлик ва муңтазамлик принципи.** Бу умумпедагогик принцип бўлиб, у таълим жараённида соддадан-мураккабга асосланади. Хонанданинг диапазонини кенгайтиришда, машқларни мураккаблаштиришда, репертуар танлашда, руҳий кечинмада ҳам (лирик асарлардан драматик асарларга ўтишда) тадрижийлик зарур. Талабалар билан машғулотларда овознинг сифати, тобланиши, тебраниши, жарангдорлигини назарда тутиш керак. Овознинг зўриқишига йўл қўймаслик лозим.
- 2. Мусиқий-бадиий ва вокал техник ривожланиши принципларишнинг бирлиги.** Вокал-техник кўнимкамларни шакллантириш – ўқитувчининг асосий вазифасидир. Сабаби овозини бошқара олмайдиган хонанда композитор асарларидаги гояни ёритиб бера олмайди. Шу билан бирга чиройли ирофессионал овозга эга бўлган хонанда ифода, драматик хиссиятлариз изро билан бадиий мақсадга эриша олмаслиги ва тингловчиларни ўзига жалб қила олмаслиги аниқ. Хонандани конда бўйича тарбияланн учун бир вактнинг ўзида икки муаммони ҳал қилиш талаб килинади: изро этиш аппаратини куриш, яъни хонанданинг профессионал овозини ҳосил қилиш ва куйлаш малакасини шакллантириш лозим. Бу икки масала бир вактда бир-бирига боғлиқ ҳолда амалига оширилиши керак. Ҳар қандай, ҳаттоқи энг содда кўниммани ҳам элементар изро вазифаси билан боғлаш зарур. «Аввал овозни ривожлантириш, ана шундан сўнг изро маҳоратини эгаллаш керак» деб ўйлаган хонанда катта хатога йўл қўяди. Бусиз актёр-хонандани тарбиялаш мумкин эмас. Шу туфайли бу икки масалага энг биринчи қадамдан бошлаб эътибор берилиши зарур. Изро этилаётган асар осон бўлмаса ҳам, ўкувчига техник вазифаларни бериш билан бирга, албаттга унинг олдига изжочиллик мақсадларини

күйиш лозим. Албатта, дастлабки машкларда ҳам ўқувчи, ҳам ўқитувчининг эътибори кўпроқ вокал-техник кўнилмаларни ривожлантиришига қаратилган бўлади, кейинчалик эса талабанинг ижрочилик, ифодалилик, актёрлик сифатларини тарбиялаш муаммолари биринчи ўринга ўтади.

3. **Ҳар бир ўқувчига алоҳида ёндашув принципи.** Хонанда бу – ўзига хос мусикий асбоб. Ҳаммаси жуда алоҳидаликни талаб қиласди. Ўзгарувсиз (догматик) кўрсатмалар вокал педагогикасига зарар етказади. Ҳар бир ўқувчининг имконият даражаси ўзига хос бўлади, чунки унинг овози кучи ва чидамлилиги шахсий характеристига ва жисмоний тузилишига боғлик. Айниқса, унинг руҳий хусусиятларини билиш ва уларга аҳамият бериш керак. Ўқувчи ҳар томонлама бетакрор – унинг овоз хусусиятлари (тембри, диапазони, кучи, чидамлилиги, жарангдорлиги ва бошқалар), овоз аппаратининг физиологик тузилиши, психологоғик хусусиятлари (характер, темперамент, ирода, хотира, дикқат, тафаккур, идрок ва бошқалар) турличадир. Шу сабабли дарсларни юқорида гиларни эътиборга олган ҳолда ўтказиш зарур.
4. **Ўз-ўзини мунтазам равища мукаммалаштириш тамоилии.** Талабанинг мустакил равища ишлаши ниҳоятда мухим. Агар ўқувчи ўз устида мустакил шуғулланмаса, педагог машгулотлар давомида бераётган билимларининг унча фойдаси бўлмайди. Хонанда – ижодкор. У фактутун ижодий умри давомида изланиши, янгиликка интилиши, мунтазам фидокорона меҳнат килиши билан маҳорат чўққисига кўтарилиши мумкин. Таълимнинг сўнгги жараёнларида талабанинг мустакил тайёrlанишига катта аҳамият берилади ва бунинг учун ўкув режаларида алоҳида соатлар ажратилади.

Принцип бу – асосий гоя, яъни бирон фаолиятда асосланадиган умумий қоида, низомлар. Услуб эса – ушбу гояни тадқиқ қиласдиган, ўрганадиган йўллар, яъни аниқ вазифани ечиш учун ҳаракатлар тизими бўлиб, ўқувчи турли кўнилмаларни ўзлаштириши учун ўқитувчи ва ўқувчининг бирлашган фаолияти. Вокал педагогикасида куйидаги услублар мавжуд.

1. **Чолғули услуг.** Бу услугдан күпроқ XVI-XVIII асрларда фойдаланғанлар. Овозни созлаш машқлари скрипка ёки фортелиано жүрлигінде олиб борилған. Бириңи манқданың бутун диапазонда әнг наст итадан әнг балаңд үтегінде овоз устида иш олиб борилған.
2. **Амалиёттега асосланған (эмпирик) услуг.** Ушбу услуг кадимги итальян мактабида кенг тарқалған. XVI-XVIII асрларда вокал педагоглари албатта, маҳоратли хонанда бўлишлари шарт эди. Уларнинг асосий шиори «Мен куйлаганимдек куйла», бўлган.
3. **Концентрик услуг.** Ушбу услубнинг асосчиси – буюк рус композитори, вокал ўқитувчisi ва хонанда Михаил Глинка хисобланади. У айтганидек, овозни қулай ва чиройли куйланадиган ноталардан бошлаб диапазонни тена ва настга ривожлантириш керак.
4. **Примар (қулай) тон услуги.** Бу услубнинг асосчиси немис педагоги Фридрих Шмитт. Унинг фикрича примар (кулай) тон диапазоннинг ўрта қисмидә жойлашган. Тўғри шаклланған овоз диапазоннинг бемалол кенгайишига олиб боради. Шу нуктаи назардан примар тон услуги концентрик услугга ўхшаб кетади.

Буюк итальян хонандаси Энрико Карузонинг фикрича, «Хонанда канча күн бўлса, шунча услуг бўлиши лозим».

Ҳар бир ўқитувчи тўргта асосий принципнинг асосланиб ўз услугидан фойдаланиши мумкин.

2-БОБ. ОЛИЙ НЕРВ ФАОЛИЯТИНИНГ АСОСИЙ ҚОНУНИЯТЛАРИ. ВОКАЛ-ТЕХНИК КЎНИҚМАЛАРНИ ТАРБИЯЛАШ ВА УЛАРНИНГ РЕФЛЕКТОРЛИК МОХИЯТИ

Ангулачилик бу организмнинг функцияларидан бири бўлған психофизиологик жараёндир. Унда ақлий, иродавий ва рухий кечинималар чигаллашган бўлиб хонанданинг рухияти, вокал техникаси, ижро маслакалари, яъни ижро-техник мактабиниң оғаллашида асосий аҳамиятта эга. Шунинг учун овоз сирларини англамокчи бўлган шахс олий нерв фаолияти ва унинг асосий қонуниятлари, умуман организм ишини, хусусан куйлаш жараёнини аниқлаб берадиган умумий тасаввурларга эга бўлиши лозим. Тузилиши

жиҳатидан асаб тузимаси марказий ва чекка бўлимлар билан фарқланиб туради. Марказий бўлим бош ва орқа мия хисобланса, чекка бўлимга қолган барча органлар ва уларнинг таналарига борадиган асаб толалари киради. Бош мия (14 миллиард хужайрали тўқима) организмнинг олий бошқарувчиси вазифасини бажаради.

Олий нерв фаолиятини кашф этган И.П.Павлов унга қўйидагича таъриф берган: «Бош мия пўстлоги остидаги асаб марказларининг фаол иштироки бош мия кобиги фаолияти, деб номланади». Бош мия кобигининг турли қисмлари ҳар хил функция билан боғлик ва турлича шаклланган.

Ҳар қандай организмнинг хаёти ўзини куршаб турган ташки мухитга нисбатан рефлекс принципига асосланади. Инсон маълум бир миқдордаги шартсиз (тугма) рефлекс билан тугилади – чайнаш, ютиш, ҳидлаш, кўриш кабилар шулар жумласидандир. Аммо хаёт кечириш учуп бу рефлекслар етарли эмас. Шунинг учун организмда, яъни бош мия пўстлогида турли шартли рефлекслар ташкил топади. Шартли рефлекслар ўзгарувчан (турғун эмас) – маълум шароитда пайдо бўлган бояганишлар сакланиб қолади, етарли шароитлар бўлмаса, бу рефлекслар сўнади. Демак, шартли рефлекслар – бу вақтинча алоқалардир.

Биринчи сигнал системаси организмни бошқаради, ташки мухитда содир бўлаётган хабарларга жавоб беришга ундаиди ва организмнинг холатини бошқаради. Бу бошқарув системаси инсон каби ҳайвонга ҳам тегишли. Ҳайвонлардан фарқли ўлароқ, одамда биринчи сигналлар системаси билан бир қаторда унинг алоҳида бойлиги ва афзаллиги бўлган иккинчи сигнал системаси ҳам мавжуддир. Иккинчи сигнал системаси – сўз, сўзлашув нутқи, китоблардир.

Бош мия ярим шаридаги асаб хужайралари икки ҳолатда бўлиши мумкин – қўзгалган ва тормозлашган. Бу қўзғалиш ва тормозланиш жараёнлари бўлиб, улар ўзаро индукция¹ конуни билан боғланган.

Қўзғалиш – асаб хужайраларининг фаолият ҳолати бўлиб, мияда у ёки бу ишнинг бажарилиши учун керак бўлган рефлекторли алоқалар пайдо бўлишини ташкил этади. Қўзғалиш жараёни асаб хужайра гурухлари ўртасида функционал алоқа пайдо бўлишига олиб келади ва асаб системасида из колдиради. Кўп маротаба такрорлаш бу алоқани мустаҳкамлайди ва рефлекс пайдо бўлишига олиб келади.

¹ Индукция – қўзғалиш ва тормозланиш жараёнларининг ўзаро аск-таъсири.

Хонанда товуш чиқаришдан олдин уни ички эшитиш қобилияти ёрдамида тасаввур қилганида бош мия пўстлоғида фонация (овоз чиқариш) функцияларни бошқарадиган нерв хужайралари гурухлари кўзгаланади. Нерв фаолияти тури қанчалик мукаммал бўлса (кучли, сокин характер), кўзгалиш жараёнини фаоллаштиришга шунчалик оз вакт кетади. Бундай олий нерв фаолиятига эга бўлган хонандалар яхши қабул қилиш қобилияти, яхши хотира билан ажралиб турадилар ва уларда вақтинча алоқалар тез ва мустаҳкам шаклланади. Кўпинча, биз бундай шахсларни иқтидорли, деб айтамиз.

Олий нерв фаолияти бўш бўлган хонанданинг меҳнаткашлиги (чиdamлилиги) чегараси паст, унда вақтинча алоқалар қийинрок шаклланади ва ёдлаш учун такрорлаш кўпроқ бўлиши зарур, факат шундагина у материалларни ёдлаб олиши мумкин. Бундай ҳолатлар бўлиши табиий, чунки ҳар бир одамда кўзгалиш жараёни турлича. Бу ходиса одамларнинг олий нерв фаолияти турларга бўлиниши негизидир, улар – холерик, меланхолик, сангвиник ва флегматик. Кўзгалиш 15 дақиқадан кўп бўлмайди. Ундан кейин албатта тормозланиш жараёни бошланади, уни химоявий тормозланиш деб номладилар. Шу туфайли тажрибали ўқитувчилар дастлабки машгулотларда тез-тез кисқа танаффус қиласидар.

Тормозланиш жараёни – асаб хужайралари фаолиятининг ўзгариши, пасайиши бўлиб, улар иш фаолиятининг тиклаш жараёнини амалга оширади. Маълумки, узоқ муддат давомида дикқат билан тинглаш қийин. Мактаб ва бошқа ўқув юртларида дарслар орасида танаффус берилиши бежиз эмас. Ҳатто, театрда қизғин характеристики кузатсанда ҳам дам олиш учун антракт эълон қилинади.

Шунга қарамай меҳнат куни тугагач кўзгалиш жараёнининг кучи сусаяди ва уни қайта тиклаш учун чукур ва узоқ тормозланиш зарур – бу уйқудир. Факат уйқуда бош мия пўстлиғи ўз фаолиятини тиклаб олади. Шундай қилиб бутун умр давомида бош мия пўстлоғи кўзгалиш ва тормозланиш жараёнларини амалга оширган ҳолда организм фаолиятини бошқаради.

И.П.Павлов тормозланишнинг ташки ва ички ҳолатларини ажратган. Тормозланиш конунийтларини билиш бир қатор услубий масалаларни ечилишига ёрдам беради. Ашулачиликни ўргатиш амалиётида ташки тормозланишга дуч келиш вазиятлари тез-тез учраб туради.

Ташки тормозланиш – ташки мұхитдан безовта бўлиш шароитида пайдо бўлади ва унинг оқибатида бош мия пўстлоғи фаолияти тормозланади. Биринчи навбатда яхши мустаҳкамланмаган, суст алоқалар тормозланади. Маълумки, имтиҳон, академик концерт ёки бошқа саҳна чиқишлиарида талабалар кўпинча дарсда олган малакаларини тўлиқ намоён эта олмайдилар. Ишлаб чиқилган рефлекслар тормозланади, натижада нафас «йўқолади», юрак уриши кучаяди, баъзиларнинг «огзи қуриб қолади», бошқаларда эса акс ҳолат кузатилади. Ташки тормозланишинг механизми куйидагича – пайдо бўлган қўзғолувчи (комиссия, аудитория) марказий асаб системасининг маълум бир ҳудудларини қўзғалатади, бу эса ўз навбатида ўзаро индукция қонуниятига кўра ашулачига салбий таъсир кўрсатади. Ташки тормозланиш ҳамма хонандага ҳам тегишли, аммо тажрибали хонандалар ўзини тута олади, бошлангичлари эса уларнинг рефлекслари мустаҳкамланмагани туфайли ўзларини бошқара олмайдилар, натижада ўрганган малакаларини кўрсата олмайдилар.

Ички тормозланиш эса тўрт турга бўлинади.

- 1) сўнаётган;
- 2) шартли;
- 3) кечиккан;
- 4) дифференционал.

Вокал-педагогик амалиётида **сўнаётған** тормозланиш механизми катта ахамиятга эга. Дастрлабки машгулотларда ўкувчининг овоз аппарати ишлатилиши мушкул кечади. Дарслар давомида ортиқча ҳаракатлар сусаяди, эски алоқалар сўнади, янги алоқалар пайдо бўлади.

Нерв хужайранинг асосий хусусияти – унинг инерциялиги. Айнан шунинг учун барча алоқалар, барча билимлар, барча одатлар нерв системасида пайдо бўлганидек сақланиб қолади. Янгилари эса эски алоқалар устидан жойлашиб мураккаб алоқаларни ташкил этади. Эски алоқалар (нотўғри ашулачилик кўникмалар) қанчалик кучли бўлса, шунчалик уларни сўндириш қийин. Эски стереотип узоқ муддат давомида янги стереотипга «рақобат»дек бўлади, унинг мустаҳкамланишига ҳалакит беради. Бундай ҳолатларни имтиҳонлар пайтида тез-тез кузатиш мумкин. Шундай вазиятда ўкувчи янгича, тўғри шаклланган кўникмаларни эсдан чиқариб эски, нотўғриларига қайтади. Унинг сабаби ўқитувчининг нотўғри услубида ёки ўкувчининг суст профессионал хусусиятларида эмас, балки эски

стереотип янги стереотип билан курашишида. Шунинг учун ўқишини яқинда бошлаган ёки бошқа ўқитувчига ўтган ўқувчилар ижросини эҳтиёткорлик билан баҳолаш керак.

Шартли тормозланиши аниқ бир шартли вазиятда пайдо бўлиши мумкин. Бирон маротаба еўзни унугиб ёки юқори нотани ололмаган хонанда ҳар бир тақрорланишида худди шу хатога йўл қўяди. Бу айнан шу пайтда одатдаги ҳаракат бажарилишининг тормозлангани оқибат натижасидир.

Ижрочилик амалиётида **кечинкан** тормозланишни кузатиш мумкин. Қандай қилиб? Мисол учун, ашулачи саҳнага чиқишига тайёрланялти. Табиийки, у хаяжонлана бошлайди – унинг юрак уриши тезлашади, кон босими кўтарилади, нафасни тез ва чукур ола бошлайди. Айнан шу пайтда унга: концерт 2 соатга кечиктирилади, деб айтишади. Хонанданинг кайфияти тушади, у бефарқ бўлиб қолади. Саҳнага кайта чиқишига тайёрланганида у ўзини фаоллаштиришига кийналади.

Вокал ўқитиш жараёнинда энг муҳими дифференциоиал тормозланиш хисобланади. Унинг ёрдамида хонандада динамик стереотип¹ шаклланади, негаки бош мия системасидаги қўзгалиш ва тормозланиш жараёнлари кетма-кетлигига қатъий риоя этилади.

Вокал-динамик стереотипни ривожлантириш хонанданинг муҳим вазифаларидан бири хисобланади. Динамик стереотип ўзининг ҳаракатчанлиги билан ажралиб туради.

Одамнинг ҳар бир анализаторидаги² дифференцировкаларни ривожлантириш имкониятларни чекензидир. Ҳар бир анализаторнинг ўзига хос хусусияти шукки, у бир-бирига яқин бўлган қўзгалишларни ажратади: яқин ранг, яқин хид, яқин тембр ва ҳоказо. Бу билим одамнинг ҳаёти давомида шаклланади ва ҳар кимда турлича бўлади. Хонанданинг тембр эшлиши қобилияти, рассомнинг рангларни ажратиш сезгиси ёки дегустаторнинг таъм ажратади олиши бошқа одамларга нисбатан анча нозик. Дифференциянинг нозиклигини ривожлантириш учун узок қўзгалишларни мунтазам равиша кераклигига яқинлаштириш лозим. Педагогиканинг «осондан – мураккабга» асосий прииципи шу қонуниятга асосланади.

¹ Динамик стереотип – бирони ҳаракатин бажариш учун керак бўлган рефлексларниң тартибли кетма-кетлиги. Автоматик холатга тушган рефлекслар системаси мукаммаллашшинига, ўзгаришига мойнслиги сабабли уни динамик деб номлашади.

² Анализатор – биронгта ходиса туғайли пайдо бўлган қўзгалишини мияга юборадиган ва унда тахлия киладиган нерв аппарати.

Мусикӣ педагогикада эшлиши дифференцировка қачон овознинг тўғри янграши яхши баҳоланса, нотўғриси эса рад қилинса, факат ўшандада ривожланади.

Ашулачилик стереотипларни кўп йиллик маҳсус тартибдаги ўқитиш давомида ривожлантириш мумкин. Ўқитиш жараёни қуидаги тартибда бўлиши мумкин. Бирон куйни айтиш учун унинг товушли образни тасаввур килиш керак. Бу образ ўзига хос эталондир. Пайдо бўлган товушни этalon товуш билан солишириш мумкин. Товушли образ керакли ҳаракатни уйғотади. Керакли алоқалар ривожланишига ҳаракатлар мунтазам равишда такрорланиши зарур. Вокал-техник кўникмаларни ўзлаштириш жараёнида тасаввур килинган товушли образ катта аҳамиятга эга. Ҳар бир бошлангич хонанда биронта ўзи ёқтирган артистга ўхшашни хоҳлади. Шунинг учун ўқитувчининг асосий вазифаси – ўқувчини ўз услубининг тўғрилигига ишонтириш.

Кўникмалар шаклланиши уч босқичдан иборат.

Биринчиси: кўйлашда овоз аппаратининг тўғри ишлаши, баъзи унлиларда, диапазоннинг чекланган қисмида тўғри товуш ҳосил килишни топиш.

Иккинчиси: шу кўникмаларни аниқлаб, сақлаб қолиш овоз чиқариш турларини ўзлаштириш, овоз аппаратида топилган тўғри кўникмларни бутун диапазонга тарқатиш.

Учинчиси: топилган кўникмаларни автоматик ҳолатга олиб бориш, овоз аппаратининг турли ҳаракатларини ўзлаштириш, яъни овозни нюанслар билан бойитиш.

Вокал-техник кўникмалар динамик стереотип каби шаклланишига объектив ва субъектив сабаблар таъсир кўрсатади. Объектив сабаблар – ўқитувчининг услуби. Субъектив сабаблар физиологик ва руҳий сабабларга бўлинади. Физиологик сабабларга товуш аппаратининг анатомик тузилиши киради.

Психологик сабабларга қуидагилар киради:

- а) ўқувчининг билим олиш жараёнига муносабати;
- б) ўзининг кучига ишониши;
- в) ўқитувчига ишониши;
- г) меҳнатсеварлик ва максад йўналиши;
- д) руҳий кобилияtlари: хотира, диккат, ирода, кайфият, фикрлаш, тафаккур.

З-БОБ. ПСИХОЛОГИК ЖАРАЁНЛАР ВА ШАХС ХУСУСИЯТЛАРИ. ХОНАНДАЛИК СЕЗГИЛАРИНИНГ ЎЗИГА ХОС ХУСУСИЯТЛАРИ

Ашулачилик овоз табиатининг мўъжизаларидан бири деб хисобланади. Баъзиларда «табиатан кўйилган овоз» бор, бошқаларда эса умуман ашулачилик овози йўқ. Ашулачилик ўзи нима? Ашулачилик – организмнинг функцияларидан, унинг фаолияти турларидан биридир, шунинг учун у организмдаги асосий қонуниятларға бўйсунади.

Ашулачилик мураккаб руҳий-физиологик жараёндир. Унда интеллектуал, эмоционал, хиссий-иродавий жараёнлар бир-бирига узвий боғланади. Вокал-техник ва ижрочилик кўникмаларини онгли равишда ўзлаштириш хонанданинг руҳиятида катта рол ўйнайди ва билим олишда кўп нарсани белгилайди. Одатда инсоннинг ички дунёси уч тоифага бўлинади: билиш, хис этиш ва ирода.

Билиш жараёни бир нарсани сезишдан ва бизнинг онгимизда алоҳида хусусиятли ходисаларни ҳамда нарсаларни тасаввур этадиган оддий руҳий жараёнлардан бошланади. Сезги аъзолари ахборотни қабул қилиб олади, саралайди, жамлайди ва мияга етказиб беради. Сезги аъзолари ташки оламнинг киши онгига кириб келадиган ягона йўлинидир. Муҳими – сезгини таҳлил этиш, сўнгра керак бўлган тақдирда туশунадиган ҳолда уларни такрорлаш учун эслаб қолиш. Шундай қилиб кўникмалар ҳосил бўлади. Сезгини таҳлил қилиш – бу товуш органлари қандай ишлабётганини билиш ва унинг ишипи бошқариш учун ягона баҳолаш йўли хисобланади.

Бирон ибора ёки нотани олганда овоз аппаратининг турли қисмларида (огизда, кўкракда, халқумда ва ҳоказо) қандай сезгилар пайдо бўлганини таҳлил қилиб, уларни эслаб қолиб, керак бўлса қайтариб олишни ўрганиш керак. Шундай қилиб кўникмалар ишлаб чиқилади. Овоз аппарати ишлабётганига баҳо бериш ва ушбу ишни бошқариш йўли фақат битта – сезгиларни таҳлил қилишдадир. Албаттa, сезгилар ривожланиманганда овоз аппарати ҳаракатлари суст бўлади.

Сезги турларининг энг муҳим жиҳатларидан бири – эшлитиш.

Сезгининг ривожланиши билан бирга эшлитиш қобилияти ўсиб боради. Овоз аппарати факат эшлитиш орқали қабул қилинган ходисаларнигина узатиши мумкин. Ашулачилик аппарати билан

кулок яхлит тизимдир. Овоз аппарати эшигиш орқали нимани қабул этса, айнан ўшани ифодалайди. Болаликдан эшийтмайдиган киши овоз аппарати соглом бўлса ҳам гапира олмайди. Қаерда болаларда вокал тасаввурлар тўгри шаклланган бўлса у ерда яхши хонандалик овози кўпроқ етишиб боради. Нима учун Италиядан кўпдан-кўп ажойиб опера хонандалари чиқади? Чунки у ерда болаликдан бошлаб вокал мусиқасига кизиқиш катта ва унинг ривожланишига катта аҳамият берилади. Демак, ёш хонандалар овозлари тўгри янграши ҳақида тасаввурга эга бўлишлари учун улар машхур опера хонандаларнинг ёзувларини эшитишлари зарур. Шу билан бирга ёмон ижрони эшитишдан ҳам фойда бор. Эски итальян мактаби машхур ўқитувчиси П.Този шундай деган: «Бошқаларнинг хатоларини ўрганиш – бу арzon турадиган, лекин кўп нарсани ўргатадиган катта мактабдир».

Мусиқали эшитиш нафақат товуш баландлигини ажратса олишни билдиради. Унга тембрли эшитиш (товуш «рангларининг» фарқига бориш), берилган ладда нотанинг жойини топиш, гармонияли эшитишлар ҳам киради.

Эшитиш пассив ва активга бўлинади. Пассив эшитиш – тўғри эшита олиш, актив эшитиш эса – эшиганини овоз билан тўғри кайтара олиш. Ашулачиликда «вокал эшитиш» тушунчаси мавжуд. Бу дегани – овоз янграшини нафақат эшита билиш, балки овоз аппаратида содир бўлаётганларини хис қилиб уларни тасаввур қилиш ва амалга оширишдир. Вокал кўнимкалари ривожлангани сари хонандада вокал эшитиш қобилияти ҳам аста-секин ривожлана бошлайди. Бошловчи хонандаларда бундай қобилият йўқ. Ашулачидаги вокал эшитиш қобилияти ривожланмаса, у ҳеч качон яхши хонанда, айниқса яхши ўқитувчи бўла олмайди. Бу қобилиятнинг физиологик томони – бош мия пўстлогида бир пайтда кўзгалган тармоқлар орасида рефлектор алокалар тузилишидадир. Вокал эшитиш қобилияти – бу мураккаб мусиқий сезги, у вибрацияли, мушакли, эшитиш, кўриш ва бошқа хиссиётларнинг ўзаро таъсирига асосланади.

Агар туйғулар орасида эшитиш қобилияти биринчи ўринда турса, иккинчи ўринда харакатнинг назорати – мушак тўқималари орқали сезиш туради. Мушакли сезгилар анча мураккаб, уларда аниқлик топиш кийин. Сеченов мушак сезгиларини «коронғу хиссиётлар» деб атаган. Мушак сезгисига нафас, оғиз, тил, ҳиқилдок, юмшоқ танглай ва бошқа мушакларнинг ҳаракати киради. Одатда хонандадаги мушак ҳаракатининг назорати кейинги босқичларда

тарбияланади. Рус олимни В.П.Морозов куйидаги тажрибани ўтказган. Хонандалардан катта гурух тузиб, уларнинг ҳар бирининг қулогига наушник кийгизиб, у орқали шовқин юборди ва ҳар бир хонандадан биронта асарни айтиб беришни илтимос қилди. Амалиёт натижасида хонандалар иккита гурухга бўлиндилар. Биринчи гурухдагилар оҳангни бемалол, адашмасдан куйлаб беришди. Бошқалари эса ўзини йўқотиб, куйни айтиб бера олмади. Шунга қараб Морозов мушакли сезгиларга асосланганларни «мушаклилар» тури деб номлади, иккинчи гурухдаги эшлиши сезгисига таянган хонандаларни эса «эшлиши» тури деб атади. «Мушакли» турга киравчи хонандалар ҳар қандай акустик ҳолатларда иккиланмай қўшиқ айта оладилар, чунки улар ижро вақтида факат эшлиши қобилияти орқалигина эмас, балки мушак тўқималари орқали сезиш билан овоз аппарати харакатини бошқаради. Шундай килиб, эшлиши ва мушак тўқималари орқали сезиш қобилияти ривожлаган хонандаларни аъло тоифали хопаида деб ҳисоблаймиз.

Овоз аппарати ишини бошқаришда эшлиши ва мушак сезгиларидан ташқари вибрацияли ва кўриш сезгилари ҳам ёрдам беради. Ашула айтиш пайтида кўкракда ва бошнинг юз қисмида резонация пайдо бўлиши ҳар бир хонандага маълум. Кўкракда пайдо бўлаётган резонацияни қўлни кўкракка қўйиб сезиш мумкин. Овоз бош резонатор, «маска»га тушганида бошнинг юз қисмида тебраниш пайдо бўлади, шу пайтда овозни бошқариш харакатлари анчагина енгиллашади. Машғулотлар давомида, айниқса дастлабки дарсларда кўзгу ёрдамида ўз харакатларини кузатишнинг фойдаси катта. Кўзгуга караганда оғизнинг очилиши, лаблар, тил, жағ, юмшоқ танглай харакатлари ойдин кўринади. Уларнинг ҳаммаси вокал-техник кўникмалар шаклланишига катта ёрдам беради.

Билиш жараёнига идрок ҳам киради. **Идрок** – бу бизнинг онгимизда борлиқни акс эттирувчи мураккаб жараён. Унда жисм ёки воқеа-ходиса бир бутун кўринишда онгимизда яхлит тимсол каби акс этади. Томошибин актёриинг саҳнадаги харакатларини, ўқитувчи ўқувчининг куйлашини, ўқувчи ашула айтиш пайитидаги хосил бўлаётган товушни ва мушак харакатларини идрок этади. Идрокда кўпдан-кўп сезгиларнинг таъсири бор, лекин асосийлари – эшлиши ва кўриш. Аммо идрок сезгиларнинг йигиндиси эмас, чунки бу жараёнга фикрлаш ҳам қўшилади. Идрок қилаётганда биз жисм ёки ходисаларни солиштириш, таккослашимиз, улар ҳакида хулоса чиқаришимиз мумкин, яъни онгли равиша идрок этамиз. Товуш

аппаратининг ишини идрок эта туриб диққатни нафас олиш мушакларига, тесбраниш тизимларига, артикуляция аппаратининг ишларига йўналтириш мумкин.

Турли кўринишдаги машгулотлар жараёнида ишон фаолиятида касбий зеҳн ва мураккаб сезгилар ривожланади.

Вокал ижроилигида бундай мураккаб сезгилар қуидагича:

1. Товуш сезгиси.

2. Таянч сезгиси.

Товуш сезгисидан фойдаланган ҳолда хонанда товушни тиш олдига ёки орқага юбориши, уни йиғиб ёки ёйиб, кисиб ёки кенгайтириб олиши мумкин.

Таянч сезгиси – мураккаб сезги. У эшлиши, нафас мушаклари харакати, нафас таянчи, вибрацияли сезгилардан иборат.

(Бу сезгиларни ўқувчидаги ривожлантириш учун ўқитувчи унинг эътиборини уларга қаратиш лозим).

Билим олиш жараёнида кузатиш, диққат, хотира, фикрлаш ва тасаввур жуда катта аҳамиятга эга. Хонандага саҳна образини яратиш учун кузатиш зарур. Кузатиш бирон жисм ёки ҳодисани ўрганиш учун қаратилган ихтиёрий идрок. Кузатиш онгли равишда ўтказилади ва албатта кузатув натижаси тахлил қилиниши лозим. Кузатиш ҳар бир фаолиятда ютукларга эришиш учун зарур бўлган қобилият, уни ривожлантириш шарт ва лозим. Хонанда ўзини ва бошқа ашулачиларни кузатиб, товушда пайдо бўлаётган барча ўзгаришларга аҳамият бериб, сезги ва харакатларни тўгри назорат қилиб, уларни эслаб қолиши зарур.

Ўқитиши жараёнида диққат катта аҳамиятга эга. Диққат – шахс фаолияти барча турларида, айнан меҳнат ва ўкув фаолияти самарадорлигининг мухим ва зарур шартидир, у руҳий фаолиятимизни ташкил киласи ва тартибга солади. Машҳур хонанда ва ўқитувчи Полина Виардо айтганидек: «Икки соат диққатсиз куйлагандан кўра, 20 минут диққат билан дарс қилгани афзалроқ». Диққат йигилган ва ёйилган бўлиши мумкин. Берилаётган маълумот қизиқарли бўлса диққат йигилади, акс ҳолда қизиқиш йўқолади ва шу билан бирга диққат ёйилиб кетади. Ихтиёрий диққатни ривожлантириш мумкин.

Хонанда муваффакиятли ижод килиши учун унда яхши хотира ривожланган бўлиши шарт. Хотира – бу руҳиятнинг эслаб, сақлаб ва қайтариб бериш хусусиятидир. Баъзиларнинг хотираси аъло даражали феноменал равишда бўлиши мумкин (В.А.Моцарт ёшлигидан асарни

бир маротаба эшиитиб, уни чалиш ва нотага тушира олиш хусусиятига эга бўлган). Баъзиларда эса хотира жуда суст ривожланган бўлади, асарни ёдлаш учун уни кўн маротаба тақрорлашлари керак. Хотира кишининг ривожлантириладиган хусусияти. Ёдлаб олишнинг асосий йўли – тақрорлаш. Аммо фақат тақрорлаш билан мақсадга эриша олмаслик ҳам мумкин. Шунинг учун тақрорлаш билан бирга «ёдлаб олиш» мақсадини олдига кўйиш зарур.

Хеч кандай фаолият тури фикрлашсиз ўтмайди. Баъзида дарс бошланишида бир-иккита машқ берганидан сўнг ўқитувчи ўқувчига: «буғун сен куйламаганинг маъқул, овоз аппаратинг жойида эмас, врачга боришинг керак» деб айтади. Ўқитувчи шогирдининг овоз аппаратини кўра олмади, лекин унинг куйлашини таҳлил қилиб шу хulosага келди. Бундай билиш фикрлашга тегишли. Шахс олдида биронта масала ёки муаммони ечиш вазифаси турганида унда фикрлаш бошланади. Фикрлашда биз таҳлил киламиз, умумлаштирамиз, ассоциатив ҳолда ҳодисаларни бир-бирига солиштирамиз, айрим ҳоллардан умумий қоида (индукция), ёки умумий ҳоллардан айрим қоидаларни (дедукция) чиқарамиз, унинг сабаб ва патижаларини аниқлаймиз. Юқорида кўрсатилган мисолда ўқитувчи хulosа чиқаришдан олдин бир неча масалани ҳал қилди. Энг аввало, у ўқувчининг овоз сифатлари ўзгарганилигини, ёмонлашгани сабабини аниқлади. Овози нима учун чиқмади? – кеча чарчаганиданми, шамоллаганиданми ёки техникаси нотўғри бўлганиданми? Ўлаб кўриб техникаси тўғри деб хulosа чиқарди. Ўқувчидан: кеча кўп куйламадингми, чарчамадингми? – деган саволига жавоб олиб овоз чарчамаганилигини аниқлади. Ундан кейин ўқувчининг ҳолатини кўриб, овоз янграшини эшитиб, ўқитувчи уни врачга юборишга қарор қилди. Албатта, бундай вазифани ечиш учун тажриба ва билимларга эга бўлиши зарур. Ўқитувчи ёш хонанда олдига турли вазифаларни кўйиб, уларни ечиш йўлларини кўрсатиши, чиққан овоз хусусияtlари ва сезгиларни бир-бирига солиштириши, уни фикрлашга ўргатиши керак.

Ҳар бир руҳий фаолият тасаввур билан боғлик. Тасаввур килганда биз онгимизда янги сиймо, кўриниш ва гояларни яратамиз. Хонанда янги рол ёки асарни ўрганаётганида у дархол тасаввур килишни бошлайди: Нима бўляпти? Қаерда? Қачон? Нима сабаб билан? Кўриниши, жойи кандай? – ва ҳоказо. Ижрочилик фаолияти ижодий тасаввур билан чамбарчас боғликдир. Вокал мусиқасида асарининг матни образ яратишда ёрдам беради. Ёш хонандада тасаввур

килишни талаб қилиб, уни ривожлантириш зарур. Ижодий муносабатсиз ижро этишга йўл қўймаслик керак. Тасаввурни адабиёт, тасвирий санъат, тарихни ўрганиш ва хис-туйғуларни уйготиш билан ривожлантириш мумкин.

Инсоннинг ички дунёсини хиссиётларсиз тасаввур қилиб бўлмайди. **Хиссиёт** – шахснинг ташқи муҳитга бўлган турли хил шаклда билдирадиган ички муносабатидир. Хиссиётлар ижобий ва салбий характерга эга. Овоз яхши янграса, асарнинг ижро этилиши юкори савияда бўлса хонанда хурсанд бўлади, унинг кайфияти кўтарилади. Акс ҳолда у хафа бўлади, ўз кучига ишонмай қолади, кайфияти бузилади. Дарсда пайдо бўлган муносабатларнинг даражаси катта аҳамиятга эга. Ўкувчи ўтган дарс натижаларидан хурсанд бўлса, ўқитувчи бажарган меҳнатидан қониқсан бўлса, қилинган фаолият натижаси ижобий бўлади. Ўкувчи ашула айтиётганида нокулайлик сезса, ўқитувчи талаб қилганини тушунмай бажара олмаса, жаҳл устида асабийлашиб турса, ўқитувчи ҳам дарс натижасидан қониқмай қолади. Бундай вазият мунтазам равишда давом этса ўкувчи бошқа ўқитувчига ўтишга мажбур бўлади. Шунинг учун энг муҳими – дарс давомида ўкувчидаги ижобий хиссиётларни уйготиш. Қийинчиликлар бўлса ҳам ўқитувчи ўкувчини қўллаб-куватлаши керак, унга ўз хафалигини, дарсдан қоникмаганлигини кўрсатмаслиги зарур. Ҳар бир талабанинг хиссиёт, эмоционаллиги турличадир. «Совуқ» талабаларни ўқитувчи қиздириши, дарсга қизиқтириши, ўзи эмоционал равишда овози билан кўрсатиши керак. Шу билан бирга дарс ижрочининг жонлилиги, эмоционаллиги чекланган ҳолда ўтилиши лозим. У вокал техникаси, овоз чиқарилишига ҳалақит бермаслиги керак. Мисол учун: хонанда ижро этаётганидан ўзи йиғлаб кетса, бу ҳолат овозга салбий таъсир кўрсатади. Томошабинларга эса унинг кўз ёши ҳеч қандай таъсир кўрсатмайди. Хонанданинг характери, дунёкараши, иродалилиги, хиссиётларининг фаоллигига таъсир қиласи.

Бундан ташқари билим натижасига шахснинг руҳий хусусиятлари ҳам таъсир кўрсатиши мумкин. Улар қобилият, ирода, қизиқонлик, характер, талант ва бошқалар. Муваффакиятга эришиш учун албаттага инсоннинг иродаси муҳим рол ўйнайди. **Ирода** – мақсадга эришиш учун инсоннинг онгли равишдаги хатти-харакатлари. Инсон кўзлаган мақсадига эришиши учун хоҳиш ва иродаси кучли бўлиши зарур. Лекин хоҳишнинг ўзи камлик қиласи, қаъбул қилинган карорга, қўйилган вазифага эришиш учун ҳаракат қиласи лозим. Ирода сиз

хонанда ҳеч қачон санъатнинг юкори чўққисига чиқа олмайди. Буюк хонандаларнинг ижодий фаолияти тарихини ўрганаётганимизда юкоридаги фикрларни қанчалик тўғри эканлигига ишонч ҳосил қиласиз. Демак иродали иносон – қўйилган мақсадлари тўғрилигига ишонган, ўз ҳаётини санъатга бағишилаган, ҳар қандай қийинчиликларга қарамай, мақсадига эришиш учун ҳаракатланган иносондир.

4-БОБ. ТОВУШНИНГ АКУСТИК ТУЗИЛИШИ. ХОНАНДАЛИК ФОРМАНТАЛАРИ.¹ ЯХШИ ЭШИТИШ ДОИРАСИ

Мусиқа товушлари дунёсида хонандалик овозига энг фахрли ўринлардан бири ажратилган. Товуш ости акустикасида тебранишнинг тарқалиши, шунингдек эгилувчанлик мухити тўлқинлари тушунилади. Овоз товуши – бу ҳаво зарраларининг тебраниши бўлиб, зичланиб ва енгилланиб тўлқинланадиган тури хисобланади. Мазкур ҳолатда товуш бойламлари бундай тўлқинларнинг юзага келишида асосий маңба вазифасини бажаради. Ҳикилдоқни куршаб олган тўқималаргача, шунингдек организм ичига ва ҳаво йўллари орқали оғиздан ташқарига чиқиб, ташки бўшлиқка тарқалади.

Товушлар тонли (маълум баландликка эга бўлган) ва шовқинлилиги (баландлиги аниқланмаган) билан фарқланади. Тонли товушлар мунтазам ҳолда маълум частота билан тебраниш ҳосил этган маңба ҳаракатланиб тебраниб турганида ҳосил бўлади. Барча унли товушлар оҳангли, ундош товушлар эса шовқинли ҳисобланади.

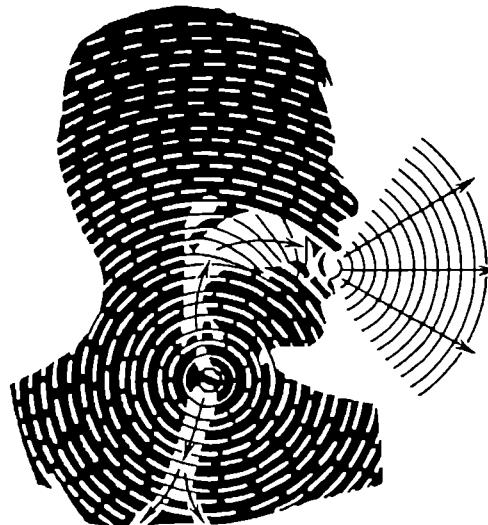
Ҳар қандай мусиқий товуш баландлиги, кучи ва тембри билан фарқланиб туради.

Товуш баландлиги – бу тебранма ҳаракат частотасини субъектив рawiшда қабул этиш. Ҳавонинг даврий тебраниши қанчалик тез содир бўлса, товуш ҳам шунчалик юкори бўлади.

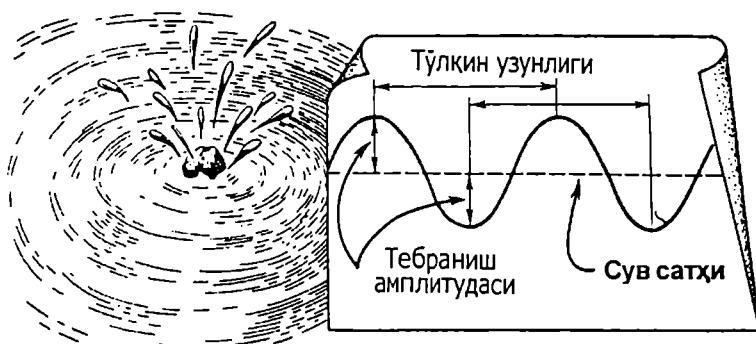
Товушнинг баландлик сифати тугиладиган товуш аппаратининг ягона услуби одам товуш бойламлари ҳисобланади. У тугилгандан кейинги баландликни организмда ўзгартира оладиган бошқа ҳеч қандай механизм йўқ. Икки тўлқин оралиғидаги масофа – тўлқин узунилиги деб аталади. Мадомики, тебраниш тарқалишининг тезлиги

¹ Форманта – обертоналар таркибида кисман кучайтирилган частота соҳаси.

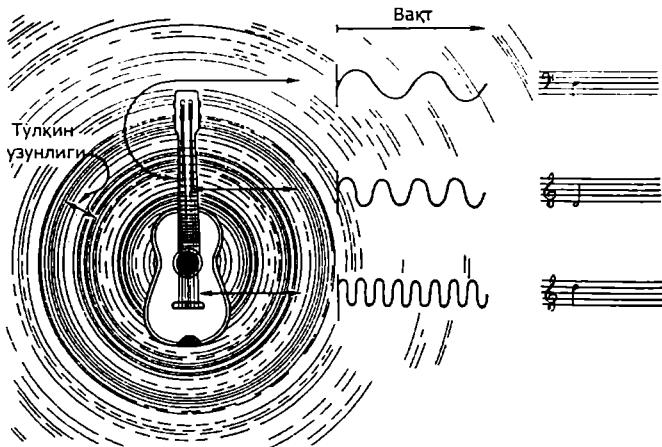
бир – 342 м/сек, тебраниш қанчалик күп йиғилса, түлқин узунлиги шунча қисқа бўлади. Тебраниш частотаси ва түлқин узунлиги қарама-карши пропорционалликка қарамлиқ ҳолатида бўлади.

1-расм. Ҳиқилдоқда ҳосил бўлган товушнинг тарқалиши. Қора чизиқчалар билан ҳаво йўлларида тарқаладиган ва тингловчининг қулогига етадиган түлқинлар кўрсатилган.

2-расм. Сув устида ҳосил бўладиган түлқинларнинг график чизмаси. Иккита кўшни түлқин орасидаги узунлик – түлқин узунлиги. Түлқинининг ўртача ҳолатига нисбатан кўтарилиб тушиши – унинг амплитудаси.

3-расм. Турли частотадаги товушлар бир хил тезликда тарқатилади. Баланд товушлар тезрок тебранади, пастлари эса – секироқ.

Товуш баландлиги герц (гц) билан үлчанилади. Күйлашда күләләниладиган түлқинлар частотаси товуш диапазонининг нисбатан киска, кулоктаримиз эшита оладиган кисмини эгаллайды.

Агар кулок 16 гц дан то 20000 гц гача эшитса, хонанда диапазони 60 гц дан то 1200-1300 гц гача тарқалади.

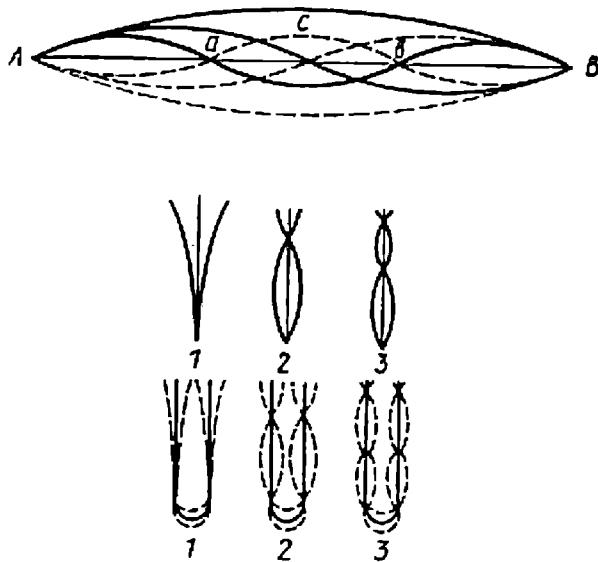
Товуш қучи – бу тебранияма харакаттар тебранинини, шуннингдек уннег амплитудаларини субъектив қабул этиш. Амплитуда уннег частотасига қарам эмас. Товуш қучи ҳам ҳиқилдоқда туғилади ва бойлам ости босим қучи ортиб бориши билан күтарилиб боради. Бойлам ости босимининг күтарилиши энергетик резервуар хисобланиб, овоз тешигида пайдо бўлган товуш энергиясидан озиқланади. Бироқ бу энергиянинг унчалик катта бўлмаган қисми товушга ўтади. Овоз тешигида товуш қучи туғилади ва кейин тез нобуд бўлади. Ҳиқилдоқда туғилган товуш энергиясининг факат $1/10$ - $1/50$ қисмигина оғиз бўшлиғидан ташқарига чиқади.

Демак, бу энергиянинг асосий қисми организмнинг ичида бош, бўйин, кўкрак пардаларида титраш ҳосил қилиш билан йуқолиб боради.

Хулоса қилиб айтганда, акустик энергия – ҳиқилдоқ товуши энергияси бўлиб, нафас ва ҳиқилдоқ мускулларининг натижасидир.

Тажрибасиз хонандалар паст акустик самарадорликни юзага келтириш учун ҳам кўп меҳнат сарфлайдилар. Товуш кучи децибелл(дб)ларда ўлчанилади.

Тембр ашулачилик овознинг бир мунча мураккаб сифати саналади. Тембр – товуш таркибидаги обертонларни субъектив қабул этиш. Товуш оҳанглари бошқа мусиқа товушлари каби мураккаб товуш ҳисобланиб, биргина маълум частотали тебраниш (амплитуда) лар дан эмас, балки турли-туман частотали ва амплитудаларни ўз ичига олган бир қатор оддий тебраниш обертонларидан ташкил топган. Оқ рангнинг таркибига оддий ранглар тортилгани каби ашулачилик товушининг мураккаб оҳангини унинг оддий таркибли тебранишларидан териб кўйиш мумкин. Асосий оҳанг уларнинг энг пасти ҳисобланиб, у товуш баландлигини белгилайди. Қолган оҳанглар кисман ёки асосий оҳанг обертонлари деб номланади. Уларнинг жарангдорлик даражаси ўрта маълум тембрни ҳам ташкил этади.

4-расм. Таранг торнинг тебраниши. Яхлит тебраниши А-В асосий тонни ҳосил қиласди: А-с, с-В – асосий тондан октава ҳосил бўлиши (тебраниши 2 баробар тез), А-а, а-в, в-В – асосий тондан квинта ҳосил бўлиши (тебраниш 3 баробар тез) ; 1 – асосий тон; 2 – октава; 3 – октавадан ҳосил бўлган квинта.

Хонандалик товуш тембри выбратора ҳам болғық. Выбратор – бу биз хонанданинг ширали товушида эшита оладиган вилончел ёки скрипка каби гүзәл охангларнинг томир уриши ҳисобланади. Нутқда выбратор мавжуд эмас. Агар ашулачилик овоз бу сифатдан холис бўлса, у қуруқ, жонсизликка айланади. Агар выбратор жуда ҳам кам ва чукур бўлса, биз бу товуш «тебраняпти» деб айтамиз. Агар тескари бўлса – жуда ҳам тез-тез ва қисқа бўлса – биз «барра» товушнинг тремоляцияси ҳакида гапирамиз. Бир секундда 6-7 бор томир уриши содир бўлса, хонанданинг овозини тўлақонли чиройли оҳангдорлик сифатида қабул қиласиз.

Товуш тембрини шакллантиришда бурун ва бурун-халқум ичи сезиларли таъсир ўтказиши мумкин. Куйлашда юмшоқ танглай туширилса, товуш бурун бўшлиғи ичи билан кенг мулоқат қила бошлайди ва бурун товушига айлана боради. Товушнинг бурун асорати тембрнинг бузилишига олиб келади ва хонандалар ундан воз кечишга ҳаракат қилишади.

Тебранаётган тана энергиясининг товуш тебранишига ўтиши товушнинг нурланиши деб аталади. Акустикада куйидаги коидага амал қилинади: майдоннинг юқори қисми қанча қуч билан нурланса, шунчалик яхши нурланиш ҳосил бўлади. Инсоннинг товуш чиқиш йўли узи билан бирга ўзига хос рупор ҳосил қиласи: тебраниш манбалари устида – бойламларда – ташки мухитга очилган найчага ўрнатилган. Рупорнинг кенг қисми – рупор оғзи – чиқиш тирқишига эга оғиз билан якунланади. Одамнинг товуш найчасидаги оғзи рупор оғзи ролини ўйнайди. Фонация бериш даврида оғиз қанчалик катта очилса, ташки кепглиkkка энергия шунчалик ялши чиқади. Бироқ куйлашда оғизни максимал очиш ҳоллари жуда кам учрайди, негаки ашулани белгиловчи товуш кучи эмас, балки унинг гузал тембри ва аник дикцияси ҳисобланади. Бундан ташқари оғизни максимал очиш хикилдокни қўшилиб кетиш ҳолатига олиб келиши, товуш тирқишига салбий таъсир кўрсатиши ва хонандалик тембрини тугри ташкил этишга тусқинлик қилиши мумкин.

Ҳар қайси унли товушлар ўзининг обертонлари таркибида форманталар деб аталувчи иккита қисман кучайтирилган частота соҳасини мужассам этади. Ҳар бир унли товуш худди шундай иккита бош соҳанинг кучайтирилиши билан характерланади.

Юқори хонандалик форманта бойлам устидаги хикилдок бўшлиғида юзага келади. Паст овозларники 2500-2800 гц, юқориларники – 3200 гц гача. Юқори хонандалик формантани

тovушга жонлилик, гўзаллик, қатъийлик багишлайди. Аник ифодаланган юқори хонандалик форманта яхши кўйилган ашула товушининг асоси ва муҳим сифати деб ҳисоблаш мумкин. У ҳар қандай товушда, ҳатто бас таркибида ҳам бўлиши шарт. Юқори хонандалик формантани 1934 йили В.Бартоломью кашф этган.

Паст хонандалик форманта (500 гц га яқин) равон, товушнинг тўлиқ жарангдорлиги билан боғлик. Усиз товуш очилиб кетади. Бу формантанинг келиб чиқиш жойи – ҳиқилдоқнинг пастки қисми ва кекирдак бўлади.

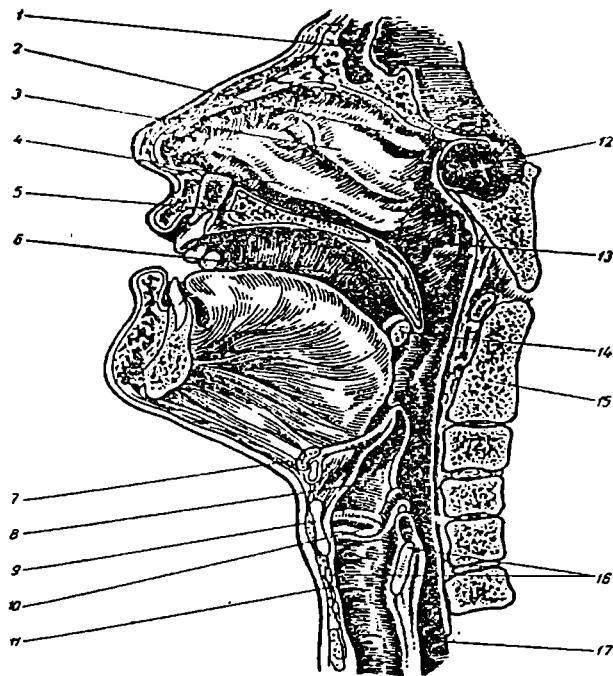
Бизнинг эшлиши қобилиятимиз яхши эшлиши доирасига эга бўлгани учун товушда юқори хонандалик формантанинг бўлиши ниҳоятда зарур бўлиб, юқори хонандалик формата соҳаси ҳисобланган 2500-3000 гц ли частотани эшлиши мумкин. Бу соҳага қулоқнинг ташқи эшлиши тешигига акс-садо беради ва шу билан бирга у бу тебранишларни қулоқ пардасига узатади.

5-БОБ. ОВОЗ ҲОСИЛ ҚИЛИШ ОРГАНЛАРИНИНИНГ ТУЗИЛИШИ

Овоз ҳосил қилувчи органларга қўйидагилар киради: ҳиқилдоқ, оғиз ва бурун бўшлиқлари, кекирдак ва ўпка (5-расм).

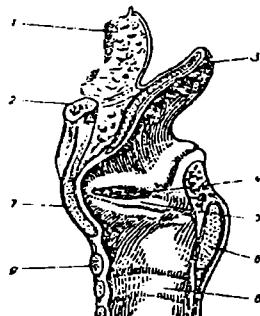
Ундан ташқари, овоз ҳосил қилишда марказий нерв системаси ҳам катнашади, у ашулачилик жараёнини бошқаради. Ҳиқилдоқ кекирдак (трахея) ва ҳалқум орасида жойлашган. У уч хил фаолиятини бажаради: нафас олиш, химоя килиш ва овоз чиқариш. Ҳиқилдоқ тиккасига кесилган ҳолда қум соатга ўхшайди (6-расм).

Ҳиқилдоқ ичидан шилимшиқ парда билан қопланган ва тўртта томоқ тогайидан иборат: қалконсимон, иккита чўмичсимон ва узуксимон тогайлар. Улар ўзаро боғланган ва мушаклар билан таъминланган, томоқ тогайлари ёшига қараб аста-секин қаттиқлашиб суякка айланиб боради. Бўғизнинг юқори бўлими – устки бойлам бўшлиғи сохта товуш бойламигача чўзилган. Морганлар ошқозони номини олган, икки томонлама чуқурлашган қисм ёлғон товуш бойламидан ҳақиқий товуш бойламигача чўзилган.

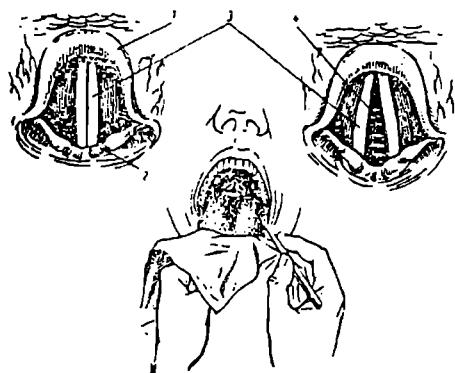
5-расм. Овоз аппаратининг тузилиши:

1 – пешаша бўшлиги; 2 – юқори чукурча (раковина); 3 – ўрта чукурча (раковина); 4 – ости раковина; 5 – каттиқ танглай; 6 – юмшоқ танглай; 7 – тил ости суюги; 8 – ҳиқилдок қопқоги; 9 – қалқонсимон тогай; 10 – ҳақиқий товуш бойламлари; 11 – кекирдақ; 12 – асосий бўшлиқ; 13 – Евстахий трубанинг халқум тешиги; 14 – танглай бодом безлари (миндалинаси); 15 – бўйин умуртқаси; 16 – узуксимон тогай; 17 – овқат ўтиш йўли.

6-расм. Ўрта чизиқдан кесилган ҳиқилдок кўриниши: 1 – тил; 2 – тил ости суюги; 3 – ҳиқилдок қопқоги; 4 – овоз тешиги; 5 – ҳақиқий товуш бойлами; 6 – узуксимон тогай; 7 – қалқонсимон тогай; 8 – қалқонсимон тогай дойрачалари; 9 – узуксимон тогайнинг узуғи.

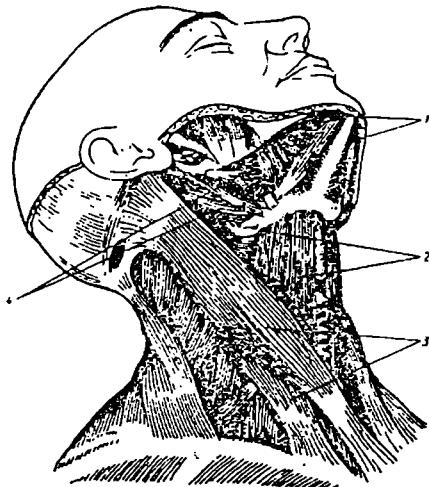
Хиқилдоқнинг пастки бойлам бўшлиги бармоқсимон тогайнинг пастки чеккаларигача етади. Хиқилдоқнинг юқоридаги тешиги овал шаклига эга бўлиб «хиқилдоққа кириш» номини олган, унинг олдинги қисмида хиқилдоқ қопқоги жойлашган (7-расм). Нафас олинганида хиқилдоққа кириш очилади, ютиниш пайтида хиқилдоққа кириш энгашиб хиқилдоққа киришни ёпди. Овоз ҳосил бўлишда хиқилдоққа кириш тораяди, хиқилдоқ қопқоги эса уни устидан бироз беркитиб туради. Ашулачилик овози аъло сифатлари пайдо бўлиши учун бу ҳолат муҳим рол йўнайди. Қалқонсимон тофай товуш бойламининг узунлигига боғлиқ бўлиб, эркакларда аёлларнига нисбатан узунроқ, кучли ривожланган.

7-расм. Лорингоскоп ёрдамида кўрилган хиқилдоққа кириш ва хиқилдоқ бўшлигининг кўриниши:
1 – хиқилдоқ қопқоги;
2 – хиқилдоқнинг орқа томони;
3 – ҳақиқий товуш бойламлари;
4 – нафас олиш пайтида кўринадиган кекирдак дойрачалари.

Бу хиқилдоқнинг катталигига таъсир қиласи – аёллар хиқилдоғининг энг каттаси тахминан эркаклардаги энг кичкина хиқилдоқ билан тенг. Хиқилдоқ тил остидаги ҳаракатчан сүякка маҳкамлаган ва унга умуртқа олди мускул пардаси билан bogланганлиги сабабли хиқилдоқ аста ва фаол ҳаракат қилиши мумкин (8-расм).

Ёлгон товуш бойламлари ашула айтишда қатнашмайди, лекин улар таркибида суюқлик билан таъминлайдиган безлар бўлиб, улар ҳақиқий товуш бойламларини намлаб туради. Ҳақиқий товуш бойламларининг киргоқлари садаф рангга эга. Товуш бойламларининг ишида икки гурӯҳ мускуллари: ички ва ташки чўзиқ мускуллар товуш ҳосил бўлишида иштирок этади. Мазкур гурӯҳдагиларнинг ҳар бири маълум вазифани бажаради. Ички мушаклар кўкрак регистрда товуш бойламларининг узунлигини, йўғонлигини, кенглигини ўзгартиради, товуш бойламларининг оралигини кенгайтиради ва торайтиради.

8-расм. Ҳиқилдоқни ушлаб турадиган ташқи мушаклар:

1 – бир томони билан остки жагга, бошқа томони билан тил остидаги сүякка болғланған мушаклар; 2 – юқоридан тил ости сүягига ва ҳиқилдоқнинг қалқонсимон тогайға, пастидан эса құйрак қафасига болғланған мушаклар; 3 – ёрдамчи нафас мушаги; 4 – юқоридан бош чаноғига, пастидан эса тил ости сүягига болғланған мушаклар.

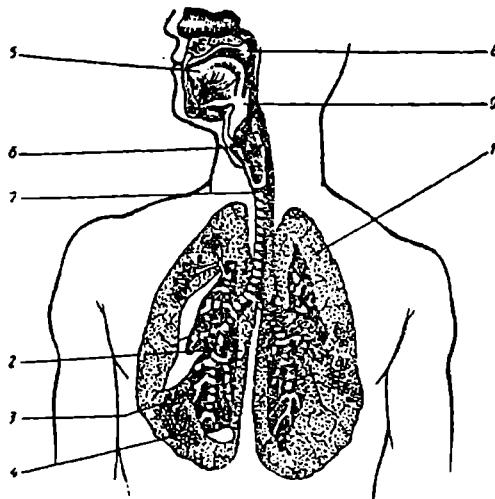
Тинч нафас олинаётганда бойламлар орасида учбұрчак шаклидаги төпник очилади – товуш тешиги орқали ҳаво бемалол үтади. Овоз ҳосил қилиншда товуш бойламлари бир-бирига яқинлашиб товуш тешигини беркитади. Ҳиқилдоқ овқат тушиб колишдан ҳимоя қилиш учун ютинган вактда томок учбұрчакли кемирчак пластинка, яъни ҳиқилдоқ қопқоғи билан беркитилади.

Буруннинг таркиби сүякли ва кемирчакли скелетдан иборат. Бурун бўшлиғи шилимшиқ пардалар билан қопланған, бир-бирига тенг иккита یرимлиқдан иборат бўлиб, бу жой бурун чигаиоги дейилади ва уларнинг остидан бир нечта бурун бўшлигидаги чиқиш жойлар очилади: пешона, иккита гаймор, панжарасимон бўшликлар.

Халқум найсимон оралик тушунилиб, юқориси бош миянинг туби билан чегараланади, пасти эса ҳиқилдоқ ва овқат йўлига үтади. Олдиндан унга оғиз ва бурун бўшлиғи үтади, натижада учта алоҳида анатомик қисм пайдо бўлади: бурун-халқум бўшлиғи, оғиз-халқум бўшлиғи ва халқумнинг ўзи.

Эснаш юқоридан танглай пардалари билан, пастдан эса икки томонлама танглай дүғачаси орқали тилгача чегараланган. Танглай пардаси шилимшиқ пардалар пластинка билан копланган ва орқага давом этган қаттиқ танглай хисобланади. Кичкина тилча юмшоқ танглай ўртасида жойлашган, у ўзининг шахсий мушакларига эга.

Ҳиқилдоқ нафас йўлига – найча ҳалқали томок кемирчакларидан таркиб топган трахеяга давом этган (9-расм). Трахея иккита йирик бронхга бўлинади, у эса ҳамма нарсанинг бўғизигача майдалаб иккита ўпка ҳосил қиласди. Кўкрак бўшлиги қорин бўшлигидан диафрагма билан ажратилган. Бу кучли мушак орқасидан умуртқа поғанасигача, олдиндан эса офтоб ўрамаси билан мустаҳкамланган. Диафрагма нафас олинишида қисқаради ва пастта тушади, шунда кўкрак қафасининг ҳажми кўпаяди, нафас чиқарилаётганида эса кўтарилади. Аммо нафас олиш ва нафас чиқаришни онгли равишда назорат қилиш мумкин бўлса ҳам, диафрагма ҳаракатлари бизнинг онгимизга бўйсунмайди.

9-расм. Ўпка, бронхлар, ҳиқилдоқ ва юқори резонаторларнинг тузилиши: 1 – ўпка; 2 – бронх; 3 – бронхиола; 4 – альвеолалар; 5 – тил; 6 – шиқилдоқ; 7 – кекирдак; 8 – кичик тилча; 9 – ҳиқилдоқ қопқоги.

6-БОБ. НАФАС, ҲИҚИЛДОҚ ВА ТАЛАФФУЗ АППАРАТИ ГАПИРИШ ВА КҮЙЛАШ ПАЙТИДА. ОВОЗ ТАШКИЛ ЭТИШ НАЗАРИЯЛАРИ

Ашулачилик нафаси

Овоз чиқариш вақтидаги нафас аппаратининг ҳаракатлари ҳиқилдоқ ва талаффуз аъзолари билан чамбарчас боғлиқ бўлади. Шу боис кўйлашда нафас йўллари ишини алоҳида ўрганиш шарт. Негаки, овоз ҳосил этиш жараёнида эркин нафас чиқариш пайтида унинг йўлини тўсиб турувчи аъзо товуш бойламларидир. Овоз ҳосил этиш вақтидаги товуш бойламларнинг тебранишида бевосита нафас иштирок этади. Шунинг учун ашулачилик нафаси ҳақида сўз юритилганда албатта, айнан, шу пайтда ҳиқилдоқнинг ҳатти-ҳаракатлари назарда тутилади.

Вокал-услубий адабиётларида нафас масаласига алоҳида ўрин ажратилади. Бирок бу масала борасида педагог ва хонандаларнинг қарашлари турлича. Улардан бальзилари (М.Гарсиа, Ф.Ламперти) санъатда нафас олишдан тўғри фойдалана билиш қўшикчилик санъатининг асоси деб билса, бошқа бирлари агар бўғиз ва талаффуз иши тўғри ташкил этила олса, нафас олишнинг ўзи мослаша боради ва бирлашиб кетади. деган қарашларни илгари суради. Хонанда ва педагогларнинг фикри фақат бир жойда – хонандада узок муддатли товуш янграшини таъминловчи майин ва узун нафас чиқаришини ривожлантириш зарур деган кўз қарашда бир хил.

Нафас олиш характеристи турли тарихий шароитда асосан опера мусиқаси характеристига боғлиқ. Масалан, XVII асрда яратилган биринчи опералардаги вокал партиялар ўз ижроси билан нутқ ва қўшик ўртасида бўлганлиги сабабли нафас олиш тури кўкрак қафаси орқали амалга ошириларди. XIX асрда вокал партиялари мураккаблашиб, бир мунча мазмунан бойиб, диапазоннинг кульминация (юкори) бўлимига кўчади, оркестрлар таркиби кенгаяди ва уларнинг янграши кучаяди. Опера, театр ва концерт заллари катта қилиб қурилади, хонандалар, айнан эркак овозлар овоз ёпиш услугидан фойдалана бошлайди, буларнинг ҳаммаси нафас олиш туриниdiafrafmatik (корин) ва кўкрак-diafrafmatik (кўкрак-корин) нафасига ўтишини талаб этди. Шундай қилиб, нафас турлари вокал партияларнинг характеристи, уларни ижро этиш учун талаб

килингган овоз сифатлари, бунинг учун керак бўлган вокал-техник услублардан келиб чиқкан ҳолда ривожланган.

Куйлашда нафас олишнинг қўйидаги анъанавий турлари фарқланади (10-расм):

- **Юқори кўкрак нафаси (клавикулярли)**, кўкрак қафаси тепа ва олдинги бўлимлари кўтарилиши ва кенгайиши ҳисобига нафас олиш амалга оширилиб, диафрагма унинг ҳаракатида жуда суст иштирок этади. Бундай ҳолатда қорин тортилиб, кўкрак қафасининг олд бўлими, ўрмов ва баъзан елкалар сезиларли даражада кўтарилади;

- **кўкрак нафаси** – унда кўпроқ кўкрак қафасининг ўзи ҳаракатда бўлади (бу нафасдан кўпроқ аёллар фойдаланадилар);

- **пастки-қовурға-диафрагматик** (косто-абдоминал: «costa» – қовурға, «abdomen» – корин) нафаси, ундан кўпчилик хонандалар фойдаланади. Кўкрак қафасининг пастки бўлими билан нафас олинаётганда қорин ҳам бир мунча олдинга чиқади,

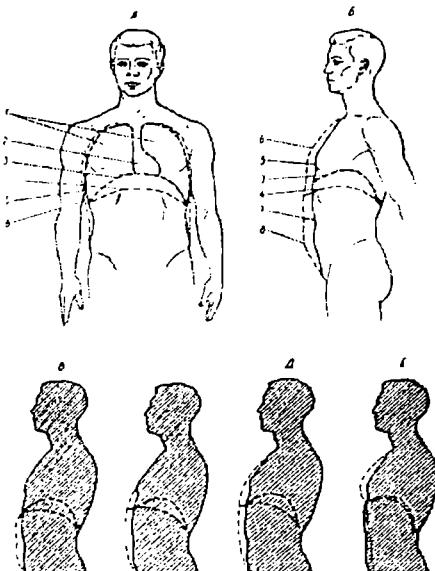
- **корин (абдоминал) нафаси** – бу жараёнда корин мускуллари фаол иштирок этса, кўкрак қафасининг ҳолати ўзгармайди.

Хонанда куйлаш пайтида тос билан нафас олиш мумкин, деган фикрлар ҳам мавжуд. Лекин бундай ҳолат бўлиши мумкин эмас, негаки тос суюклари ҳаракатланиши ва торайиши мумкин эмас. Куйлашда тос диафрагмасининг роли ҳақидаги фикр бальзи бир хонандаларнинг ижро вақтида қорин ичи босими жуда кўтарилиши оқибатида юзага келган субъектив баҳодир.

Вокал санъати тарихи ва амалиётида яхши касбий ижро ҳар қандай нафас олиш турида мумкинлигипи исботлаб турибди.

Бундай нафас олиш қайси мускул гурухлари ҳисобига амалга ошиши эмас, балки нима ҳисобига товуш ижро этилишини мувофиқлаштириши белгиловчи ҳисобланади. Товуш ижросини мувофиқлаштирувчи З гурух мавжуд:

1. Кўкрак қафаси мушаклари. Хонандалар бундай ижрода йўғон (кучли) овозга эга бўлиб, бироқ товуш жарангдорлиги бир колипда бўлади.
2. Қорин мушаклари. Хонандалар бундай ижро усулида жўшқин ранг-барангликка эга бўладилар.
3. Кўкрак қафаси ва корин мушаклари. Бундай ижро усулидаги хонандалар старлича кучли овоз ва жўшқин ранг-барангликка эга бўладилар.

10-расм. Нафас турлари (нүктөр билан нафас олиши ҳолати күрсатылған)

А – аралаш күкрап-қорин; Б – аралаш күкрап-қорин (ён күриниши);
В – чин диафрагматик (абдоминал ёки қорин); Г – пастки қовурға-қорин;
Д – күкрап-қорин; Е – чин күкрап нафас, шунда қориннинг олд қисми тортилади.

1 – үпкалар; 2 – юрак; 3 – диафрагма нафас чиқарылған ҳолатида; 4 – диафрагма нафас олинған ҳолатида; 5 – күкрап қафаси нафас чиқарылған ҳолатида; 6 – күкрап қафаси нафас олинған ҳолатида; 7 – корин нафас чиқарылған ҳолатида; 8 – корин нафас олинған ҳолатида.

Шуни алохидә таъкидлаб ўтиш жоизки, күкрап қафаси мушаклари корин мушакларига нисбатап ҳаракатда бир мунча чекланған. Шу муносабат билан хонандалик ижросини алохидә товуш сифати билан бөгликтен қолда мувофиқлаштириш, хонанда учун нафас олишнинг коришик турини ишлаб чиқариш, товуш ижроси жүшкінлігіга ва бөгловчы босимларни мувофиқлаштириш, ҳаракатчанликка эришиш мухим ҳисобланиб, у хонандага бой бадий ижро воситасидан унумли фойдаланиш имконини беради.

Биз барча нафас турларини күриб чиқдик. Шуни айтиш лозимки, овознинг профессионал янграши нафас турларининг ҳар бирида ҳосил бўлиши мумкин. Чунки хонанданинг асосий вазифаси – нафас чиқариш узунлигини ривожлантириш. Нафас эса ҳикилдоқ, яъни товуш

бойламлари билан ўзаро боглик ҳолда ҳаракатдадир. Нафас тури, унинг ишлатилиши ҳар доим овоз сифатларига асосланиб, унинг хусусиятлари билан боғланган бўлиши зарур.

Турли мактабларда турли педагоглар нафас масаласига ҳар хил қарашлари билан ажралиб туради. Баъзилар нафасга унчалик аҳамият бермайдилар, ашулачиға қулай бўлса-бўлди, деган фикрдалар. Бошқалар эса дастлабки дарсданоқ нафас ҳаракатларини ўргата бошлайдилар. Бу масалада асосий ўрин нафас олинишига бсрлади. Нафас олишда нафақат нафас олиниади, балки айнан, шу вақтда овоз аппарати куйлаш учун тайёргарлик қўради. Нафас олиш тез, чукур ва шовқинсиз бўлиши керак. Нафас бурун, оғиз ёки бурун ва оғиз билан биргаликда олиниши мумкин. Бошловчи хонандалар нафасни шовқини оладилар. Бунинг сабаби – нафас олинаётганида ҳаво томоқ йўллари яхши очилмаганлиги туфайли уларга тегиб шовқин ҳосил қиласди. Бу ҳолат мавжуд бўймаслиги учун нафасни енгил эснаш билан бирга олиш зарур. Эснаш пайтида юмшоқ танглай кўтарилади, халкум эса кенгаяди. Шунда юкори ашулачилик позицияси ҳосил бўлади, бу эса ашулачилик овози чиқариш учун катта қуляйлик туғдиради.

Вазмин темпда куйлаш учун бурун билан нафас олган яхшироқ. Бундай нафас олиш томокнинг куриб қолмаслигига олиб келади, ундан ташқари нафас олиш чуқурроқ ва кенгроқ бўлади. Тез темпда айтиладиган асарларда нафас ҳам бурун, ҳам оғиз билан олиниади. Факат бурундан нафас олиш нокулайлик ва эстетик жиҳатидан хунуқликка олиб келиши мумкин. Нафас олгандан сўнг уни бироз тўхтатиб (факат қисиб кўймасдан) кўйиш лозим. Бу ҳолат «нафас олиш позицияси» деб номланади. Ушбу позицияни, яъни нафас олиш вақтида юмшоқ танглай кўтарилганлиги, хиқилдоқ пастга тушганлиги, халкум кенгайганлиги, нафас мушаклари фаол ҳолатга келганлигини куйлашни бошлагандан албатта, саклаб қолиш зарур.

Нафас чиқариш товуш бойламлари бир бирига бирлашганлиги билан бошланади. Тўғри ашулачилик нафасининг мақсади – нафас чиқаришда унинг узунылиги, давомийлиги, майишлигиги ривожлантиришдадир. Ўрганмаган ёш хонанда одатда меъёrsиз нафас олиб уни биринчи ноталарни айтганининг ўзида чиқариб юборади. Айнан шу ҳаракат энг мураккаб деб ҳисобланади. Нафас чиқаришда нафас олувчи ва нафас чиқарувчи мушакларнинг ўзаро фаолияти мухим ўринга эга. Одатда уларнинг иши кетма-кет бўлса, куйлаш пайтида улар бир-бирига қарама-қарши бўладилар. Нафас чиқаришда нафас олувчи мушаклар худди нафас олинаётгандек қисқариб туришлари керак. Бу дегани нафас

олинганидан кейин кенгайган пастки қовургалар ва кориннинг олдинга чиққанлиги бирдан ўз ҳолатига кайтиб кетмаслигини назорат қилишидир. Нафас чиқарилгани билан диафрагма аста-секин ўз ҳолатига кайтади. Бу «нафас таянчи» сезгиси деб номланади. Демак, нафас таянчи – ашулачилик овози ҳосил қилиш учун керак бўлган пастки товуш бойламидаги нафас босимни бошқаришидир.

Лекин нафас таянчини мушакларнинг қисилган, котиб қолган ҳолати деб тушунмаслик керак. Нафас таянчи эгилувчан, фаол, пластик ҳолда бўлиши зарур. Нафас олиш позициясини саклаб туриш вақтида нафас олувчи мушакларнинг қисилиб, котиб қолишига йўл қўймаслик лозим. Хонандалар шундай ҳолатни нафас қисилгани деб тушунадилар. Бу ҳолат овоз сифатларини ўзгаришига, ёмонлашувига олиб келади. Худди шундай натижага нафаснинг зўрикиши олиб келиши мумкин. Шунда товуш бойламлари бир-бирини босиб кетади, овоз эса қўпол бўлиб, қийқирикка ўхшаб кетади.

Д.Л.Аспелунд экспериментлар натижасида шундай хулоса чиқарди: нафас тури ҳеч қачон ўзгарувсиз, котиб қолган бўлмайди. Ижро этилаётган асарнинг характеристи, эмоционаллигига караб нафас тури ўзгариб туриши мумкин. Енгил, майин куйлаш учун нафас бироз кўғарилади. Драматик, овоз кучини талаб қиласидиган асарлар эса паст нафас ишлатилишини талаб қиласиди. Нафаснинг буидай ўзгарувчалигиги албатта хонандада ривожланган аник нафас тури меъеридан чиқиб кетмайди. Шуниси қизиқарлики, баъзида хонанда ўзи ишлатадиган нафас турини тушутира олмайди, ёки унинг субъектив сезгилари аникартураининг аник кўрсатгичиларига тўғри келмайди. Илмий таъкидларнинг натижасида аслида амалда соф, апик пафас турлари мавжуд эмаслиги, барча хонандалар нафас турларидан аралашган ҳолда фойдаланаётганлиги, шу пайтда нафас аппаратининг қўпроқ у ёки бу қисмини фаоллаштирилаётганлиги аникланди.

Нафаснинг ривожланишида албатта, ашулачилик овоз янграшининг сифатига асосланиш зарур. Хонанда баланд нафас туридан фойдаланиши билан бирга унинг овози чиройли, bemalol, ҳеч қандай нокулайликсиз янграса бундай нафасни ўзгаришишнинг хожати йўқ. Сабаби – педагогнинг фикрича: бу иотўғри нафас деб уни ўзгаришиши билан овозининг яхши сифатлари бузилиб қолиши мумкин.

Хонанданинг нафас ишлатиш маҳорати уни куйлаш пайтидаги чиқаришида намоён бўлади. Энг мухими, қандай қилиб нафас олишда эмас (бу масалада педагогларнинг фикрлари турлича), балки қандай қилиб уни чиқаришдадир. Нафас чиқариш ҳамма вақт нафас олишдан

узунроқдир. Нафас олинганидан сүнг уни бироз тұхтатиб туриб фақат кейин уни куйлаш билан бирга аста-секин, майин чиқариш зарур. Нафасни охиригача ишлатмаслик лозим. Ўпкада хамма вақт озрок қолдик ҳаво қолиши зарур.

Товушсиз нафас машқлары унчалик фойда келтирмайды, улар нафас мушакларини онғли равища ишга солишига ёрдам бериши мүмкін холос, чунки ашулачилик нафаси фақатгина куйлаш пайтида ривожланади.

Куйлашда ҳиқилдоқнинг аҳамияти

Ҳиқилдоқ – бу ашулачилик овози түгиладиган жой бўлиб унда овознинг асосий сифатлари: товуш баландлиги, тембри, кучи, ашулачилик вибратороси ва жарағдорлиги ҳосил бўлади. Шунинг учун куйлаш пайтида нафас ва артикуляция органлари ўзаро келишилган холда ҳиқилдоқнинг ҳаракати катта аҳамиятга эга.

Ҳиқилдоқ ҳаракати куйлаш пайтида ўрганилганда унинг икки йўналишидаги фаолият тури аникланган:

- а) ташки мускуллар билан қопланган ҳиқилдоқнинг қоришик холдаги тўлиқ ҳаракатланиши;
- б) товуш бойламлари иштрокидаги ҳиқилдоқ ички мушакларининг ҳаракатланиши.

Ҳиқилдоқнинг ҳаракат турлари унчалик ўзаро бөглиқ эмас. Унинг баланд ёки паст жойланиши ҳиқилдоқнинг ички мушакларига, яъни товуш тешиги ташки ҳаракатланишига алоқаси йўқ.

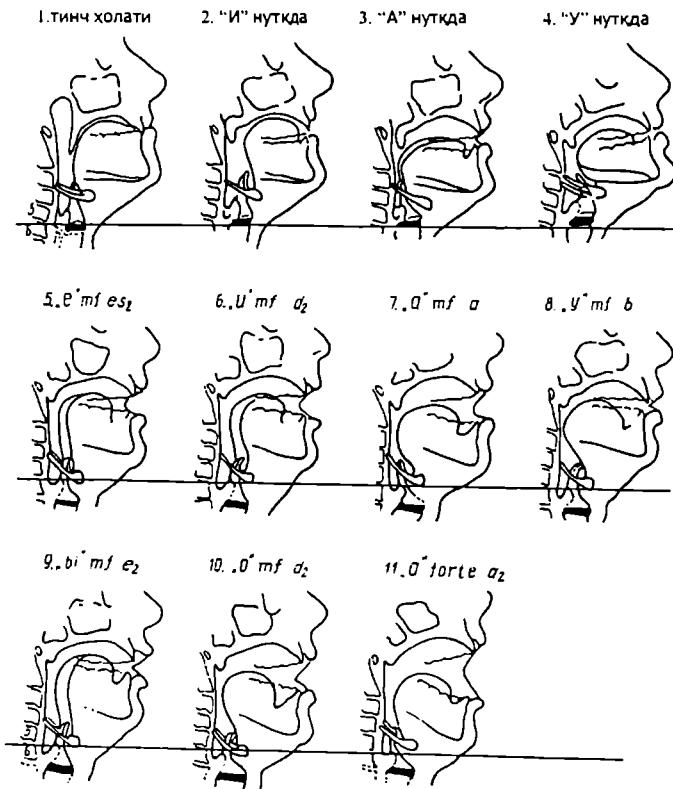
Аввал ҳиқилдоқнинг ташки ҳаракатланиши, яъни унинг жойланиш ҳолати масаласини кўриб чиқамиз. Маълумки, ҳиқилдоқнинг баланд ёки паст жойланиши ашулачилик овоз тембри ўзгаришига олиб келади. Демак, куйлаш пайтидаги ҳиқилдоқнинг ҳолати вокал педагогикаси учун жуда муҳимдир.

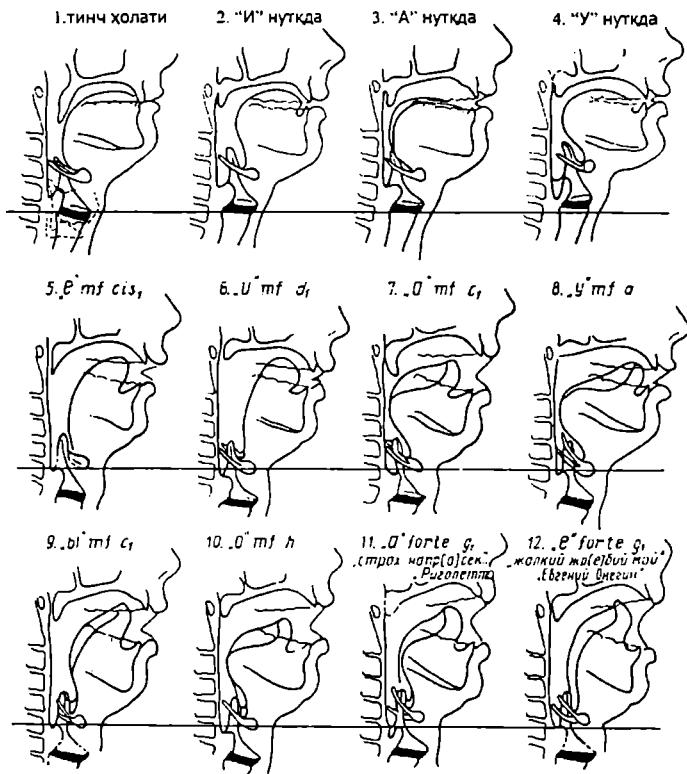
Катта хонандаларнинг куйлаш амалиёти шуни кўрсатадики, одатда куйлаш ҳиқилдоқнинг излаб топилган маҳсус ҳолати асосига қурилади ва бу ҳолат ижро охиригача сақланиб қолади. Вокал санъати тарихидан шуни кузатиш мумкинки, ҳиқилдоқ куйлаш пайтида баъзи хонандаларда баланд ҳолатни, баъзиларда эса паст ҳолатни эгаллаб туради. Ҳиқилдоқнинг ҳаракатланишини эркакларда аниқ кўриш мумкин, сабаби – уларда қалқонсимон тогай аңчагина олдинга чиқиб бўйинда яхши кўриниб туради. Аёлларда эса бундай ҳаракатланишини назорат қилиш кийин.

Бу масала бўйича хонандаларнинг фикрлари турлича. Хонандаларнинг кўпи куйлаш пайтида ҳиқилдокнинг жойлашуви тўғрисида ҳеч қачон ўйламайдилар ва у ҳақда ҳеч нарса билмайдилар. Баъзилари ҳиқилдок ҳолати ҳақида аниқ тасаввурга эга. Аммо уни жойлашириш ҳаракатини тўғри ўзлаширишни мақсад килиб қўймайдилар. Яна бир хонандалар гуруҳи (улар камрок) ҳиқилдоқнинг куйлаш пайтидаги ўзига хос ҳолатини эгаллаб туришга ҳаракат киласидилар. Опера хонандалари фикрларининг турлилиги вокал педагогикасига ўз таъсирини кўрсатади. Вокал педагогларининг услублари ҳам бу масала бўйича турлича. Ҳиқилдок жойланиш ҳолати ҳеч қандай аҳамиятга эга эмас ва у ҳакида умуман ўйлаш керак эмас деган ўқитувчилар сони кам эмас. Унинг ҳолати доимо паст бўлиши шарт ва бундай ҳаракатларни амалга ошириш лозим деган ўқитувчилар ҳам бор.

XX асрнинг 50-йилларида рус олими ва педагоги Л.Б.Дмитриев рентген расмлари ёрдамида 50 та профессионал опера хонандаларини текшириб чиқди ва 1000 дан ортиқ рентгенограммаларни тайёрлади. Ушбу рентгенограммалар ҳиқилдоқнинг тинч ҳолати, нутқда ва узун ноталарни куйлаш пайтида олинган. Л.Дмитриев тадқиқотлари натижасида ҳиқилдок ҳолати товуш тури билан боғлик, деган хулоса чиқарилди. Негаки, барча бас ва баритон овозлари куйлаш пайтида ҳиқилдок ҳолатини пасайтирсалар, қолган лирик ва лирик-колоратуралари сопрано овозлар ҳиқилдок ҳолатини кўтарадилар ёки уни тинч ҳолатида тутиб турадилар. Бироқ драматик тенор ва меццо-сопрано ижролари кузатилгандан ҳиқилдок ҳолатлари турлича бўлиб, ҳиқилдоқнинг ҳолати товушдан ташқари яна нимагадир боғлик эканлигига дуч келди. Профессионал, овози яхши кўйилган хонандаларнинг ҳиқилдоғи бутун диапазонда барча унлилар айтиш пайтида ўзига хос ҳолатни эгаллайди. Бу маҳсус ҳолат ҳиқилдоқнинг ҳам, нутқнинг ҳам тинч ҳолатидан фарқланади. Аммо бундай аниқ ҳолат турли овозларда турлича. Ҳиқилдоқнинг ҳолати ўзгариши натижасида қандай ўзгаришлар бўлади, деган савол туғилиши мумкин. Энг муҳими – оғиз-халқум бўшлигининг шакли ва узунлиги ўзгаришидадир. Ҳиқилдок кўтарилиганида бу канал кискаради ва шу билан бирга оғиз-халқум бўшлиғи кичрайиб қолади. Ҳиқилдок ҳолати пасайтирилса, ушбу бўшлиқ катталашади. Ҳиқилдоқнинг фаол ҳаракатланиши ҳаммага маълум. Тадқиқотлар натижасида ҳиқилдок ҳолати 7-8 см гача ўзгариши мумкинлиги аникланди. Демак, оғиз-халқум каналининг қискариши ёки узунлашиши 3,5-4 см гача бўлиши мумкин (11, 12-расм). Бу маълумотларга

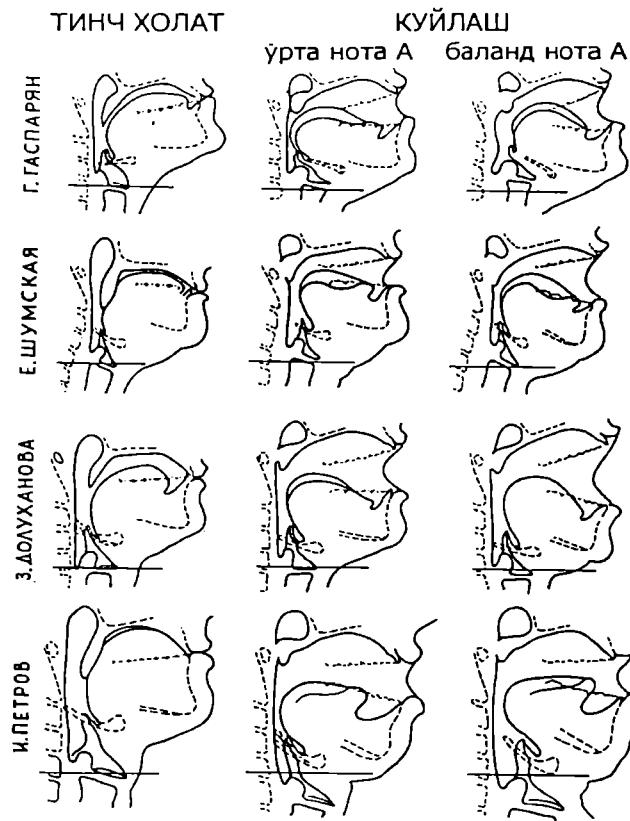
асосланган ҳолда, ҳар бир овоз тури куйлаш пайтида ўзи учун қулай бўлган оғиз-халқум канали узунлигидан фойдаланади, деган хуласа чиқарилди. Албатта, гап шунчаки оғиз-халқум канали узунлигига эмас. Гап шундаки, ушбу канал узунлиги ўзгариши оғиз-халқум бўшлигининг ўзгаришига олиб келиши ва товуш бойламлари устида ҳосил бўладиган босимдадир. Бундай ҳолатни топиш хонандаларда кўпроқ овоз устида ишлаш жараёнида онгсиз равишда амалга оширилади. Лекин бундай натижага онгли равишда ҳам эришиш мумкин.

№2

11-расм. Л.Б.Дмитриев тадқикотларидан: Большой театр солистларининг (№1 – меццо-сопрано; №2 – баритон) нутқ ва куйлаш пайтидаги хиқилдоқнинг ҳолати. Ҳар бир расмнинг юқори қаторида тинч ва нутқдаги учта унли айтилганида хиқилдоқнинг ҳолати. Товуш бойламлари қора ранг билан күрсатилған. Ҳар бир схемадаги чизик хиқилдоқнинг тинч ҳолатини күрсатади; ўрта ва паст қаторларидан барча уилиларни энг юқори нотада куйлашда хиқилдоқнинг ҳолати. Схемаларда хиқилдоқнинг нутқ ва куйлаш пайтидаги ҳолатлари бир-бирига түгри келмайдигани (нутқда – баланд, куйлашда – паст ҳолати), профессионал хонаиданинг куйлаш пайтида барча унлиларда хиқилдоқнинг ҳолати бир хиллиги аниқ күриниб турибди.

12- расм. Куйлашда хиқилдоқнинг ҳолати. Г.Гаспарянда нутқдан куйлашга ўтганида, унинг ҳолати айнан юкори нотага күтарилади. Е.Шумскаянинг хиқилдоғи ҳолати ўзгариши озгина. З.Долуханованинг хиқилдоғи бироз туширилади, И.Петровники эса анча паст.

Маълумки, турли овоз сохибларининг хиқилдоқлари катта-
кичиклиги билан фарқланаб туради. Аёлларники эркакларницидан
кичикроқ, бас овозларники эса тенорларницидан каттароқ. Худди шу
нарса товуш бойламларининг узунлигига тегишли. Овоз тури товуш
бойламларининг узунлигига ўзаро бөглиқлиги тадқиқотлар
натижасида аниқланди. Албатта, мустасносиз қоида ҳеч қачон
бўлмайди, лекин сонлар жадвалида бундай ўзаро бөглиқликни кўриш
мумкин.

**Куйлаш пайтида товуш бойламлари ва оғиз-халқум
каналининг узунлиги (сантиметрда) жадвали**

Овоз турни	сопрано	меццо- сопрано	тенор	баритон	бас
Товуш бойламлари узунлиги	1,4-1,9	1,8-2,1	1,8-2,2	2,2-2,4	2,4-2,5
Куйлаш пайтидаги оғиз-халқум каналининг узунлиги	15,3-18,5	16,7-18,8	19,0-22,0	21,5-24	23,3-25,0

Л.Дмитриев ўз тадқиқотлари давомида товуш бойламлари ва оғиз-халқум канали узунлиги орасида ўзаро bogliқлик 1:10 пропорционалда эканлиги ҳакида хуносага келади.

Профессионал хонаидалар ижросидаги барча унли товушлар бутун диапазонда ҳиқилдок ўзининг доимий ҳолатини эгаллаб туради. Бу ўзига хос ҳолатни ҳиқилдоқнинг тинч ҳолатидан паст даражада, тинч ҳолат даражасида ёки тинч ҳолатдан юқори бўлиб, хамиша якка ижрочига хос равишда рўй беради.

Ҳиқилдок ҳолатипи турли услуг орқали мустаҳкамлаштириш мумкин. Биринчи йўл – овоз тэмбри, унинг «ранги» ўзгартирилиши билан. Овоз янграшининг тўклиги ҳиқилдоқнинг пасайишига, овознинг ёрқинлиги эса ҳиқилдоқнинг кўтарилишига ёрдам беради. Иккинчи йўл – фонетик услуг, яъни унлилар орқали овозга таъсир қилиш. Овозни кўпроқ «и» ҳарфли машкларида тарбияласа, ҳиқилдок баландрок позицияни эгаллади, «у» ҳарфи эса акс ҳолат ҳосил бўлишига олиб келади. Яна бир услуг – эснашдан фойдаланиш. Чукур эснаш бас ва баритон паст овозларга фойда беради. Баланд овозлар учун эса енгил эснашдан фойдаланиш тавсия этилади.

Ҳиқилдоқнинг ички мушаклари ҳаракатларини ҳар бир киши сезиши мумкин. Бундай сезги нафас тўхтатилганида, кучайганида, йўталишдан олдинги ҳолатда онгли равишида товуш бойламларини бир-бирига яқинлаштирганда билиш мумкин. Куйлаш пайтида профессионал хонандаларнинг устки бойлам бўшлиғи ўзгарувсиз бир ҳолатда бўлади. Шунда ҳиқилдоққа кириш ҳиқилдок қопқоғи энгашгани сабабли тораяди. Бу ҳолат овоз ҳосил бўлиши учун катта кулайлик яратиб беради (13-расм). Сабаби – ўшанда устки бойлам бўшлиғида импеданс, яъни пастдан келадиган ҳаво кучига қарши

бўладиган босим яратилади. Бу эса ўз навбатида овоз аппарати ишини анча енгиллаштиради.

13-расм. Профессионал (юкори қатор) ва нопрофессионал хонандаларнинг (паст қатор) куйлаш пайтидаги устки бойлам бўшлигининг шакли. Нопрофессионал хонандаларнинг ҳиқилдоққа кириш кенглиги аниқ кўринмоқда. 1 – ҳиқилдоққа кириш; 2 – чўмичсимон тоғай; 3 – ҳиқилдоқ қопқоғи; 4 – товуш бойламлари; 5 – кекирдак; 6 – устки бойлам бўшлиғи.

Куйлашда талаффуз аппаратининг иши

Вокал санъати – мусиқа ва адабий поэтик ижодиётини бирлаштирувчи санъатдир. Ашулачиликда чиройли профессионал даражадаги овоз янграши билан аниқ талаффуз ҳам талаб қилинади. Аниқ талаффуз техникасига эга бўлиш вокал ижрочилигининг зарур элементларидан бири ҳисобланади. Талаффузда турли органлар иштирок этади: тил, лаблар, юмшоқ танглай, ҳалкум ҳамда остки жағ. Талаффуз аппаратининг асосий органи **тил**dir. Тилнинг мускулатураси ҳар томонлама ривожланган, шунинг учун унинг ҳаракатчанлиги ва ўзгарувчанлиги жуда катта. Оғиз-ҳалкум бўшлиғида тил ҳолатининг ўзгариши оғиз ва ҳалкум бўшлиқларининг ўзгаришига олиб келади. Тил орқага сурилиб паст ҳолатни әгаллаганида ҳалкум бўшлиғи қисқаради, оғиз бўшлиғи эса кенгаяди. Тил тепага кўтарилиб олдинга чиқарилса акс ҳолат ҳосил бўлади.

Тилнинг илдизи тил ости суюгига боғлангани учун унинг ҳаракатлари хиқилдоққа таъсир қиласи. Шу сабабли ашулачилик жараёнида тил катта аҳамиятга эга. Тил ундошларнинг кўпидаги ва барча унлилар айтилишида иштирок этади, шунинг учун тил шол бўлиб қолса ёки олиб ташланса одамда нутқ қобилияти бутунлай йўқолади. Тилнинг «классик» ҳолати ҳакида фикр мавжуд. Шундай ҳолатда тилнинг чўккиси паст тишларга тегиб, ўрта қисми эса кошиқ шаклидаги чукурликни ушлаб туриши керак. Ушбу классик ҳолат «а» ҳарфида хосил бўлади. Аммо нуткимиз турли ҳарфлардан иборат, шунинг учун сўзлаганда бу ҳолат албатта ўзгаради. Л.Б.Дмитриев тадқиқотлари профессионал куйлашда тилнинг классик ҳолати бўлиши шарт эмаслигини кўрсатди. Мисол учун, Титто Руффо ёки Фёдор Шаляпин куйлаганида уларнинг тили кўтарилиган ҳолатида бўлиб тилнинг чўккиси титраб тураган эди. Буюк италиян хонандаси Тоти дал Монте шундай деган: «Тилни атайлаб маҳсус классик ҳолатга ётқизиш шарт эмас. У табиий, эркин ва юмшок бўлиши зарур».

Нутқ пайтида лаблар ҳар бир унли учун ўзига хос ҳолатни эгаллайдилар. «И» ҳарфида лаблар тортилиб тишларни кўрсатади, «у» ҳарфида эса олдингага чўзилади. Куйлаш пайтида лаблар стандарт позицияни эгаллайди. Ушбу стандарт позиция кўпроқ овоз турига боғлиқ бўлади. Сопрано ва енгил тенорлар куйлашда табассумдан фойдаланадилар, бас, баритон ва меццо-сопранолар эса лабларни олдинга тортидилар. Лабларнинг бундай стандарт позицияни эгаллаши овознинг тембри ўзгаришига олиб келади. Овознинг ёрқинлиги ва енгиллиги табассум орқали хосил бўлади. лабларнинг олдинга тортилиши эса овознинг тўклиги, «гўштлиги»га олиб келади. Аслида лаблар ҳолатини овознинг энг яхши сифатлари хосил бўлишига асосланган ҳолда топиш керак.

Ашула айтиш пайтида **юмшоқ танглай** бурун-халқум бўшлигини тўсадиган пардадир. Юмшоқ танглайнинг ҳаракатланиши масаласига турли ёндашувлар мавжуд. Баъзи педагоглар уни фаол кўтарилишини, бунинг учун айникса юкори ноталарни олишдан олдин эснашни талаб қиласидилар. Бошқалар эса «ярим эснаш» ҳакида сўз юритиб эснашнинг юмшоқлигига аҳамият берадилар. Бу масала бўйича ҳам ҳар бир ўкувчига алоҳида ёндашиш лозим, чунки ҳар бир хонанданинг овоз аппарати тузилиши турлича. Бирида юмшоқ танглай узун бўлса, бошқасида киска бўлиши мумкин ва шунга караб овоз сифатлари ҳам ҳар хил бўлади.

Халқум талафуз аппаратининг энг ўзгарувчан қисми деб ҳисобланади. Унинг ҳажми тил ҳаракатлари орқали ўзгаради. Профессионал хопандалар доим халқумнинг «эркин»лиги, «очиқ»лиги ҳакида гапирадилар. Бундай сезгилар фақат овоз аппаратининг иши тўғри бўлган пайтида пайдо бўлади. Унинг эркинлигини нафас олиш пайтида сезиб, кўйлаш вактида сақлаб қолиш билан ривожлантириш мумкин.

Остки жағнинг қисилиши бошланғич хонандаларининг энг кенг тарқатилган хатоси. Жағнинг қисилганлиги овознинг қисилишига сабабчи бўлиб қолиши мумкин. Шунинг учун остки жағнинг юмшоқлигига ва эркинлигига катта аҳамият бериш керак. Оғизнинг очилишига педагогларнинг қарашлари бир-биридан факланади. Баъзилар оғизни катта очилишини талаб қиласалар, бошқалари «оғзингни катта очма, айниқса юқори ноталарни айтганингда», дейишади. Оғизнинг очилишини ҳам овознинг энг яхши хусусиятлари ҳосил бўлишига караб ўқувчидан талаб қилиш лозим.

Товуш ҳосил бўлиш назариялари

200 йилдан бери товуш ҳосил бўлишнинг миоэластик (пай-эластик) назариясига амал қилинмоқда. Бу назариядан келиб чиқиб, товуш бойламлари етарли даражада бир-бирига бирлашгани ва уларнинг остидаги ҳаво босими кўтарилгани товуш ҳосил бўлиш омили сифатида қаралиши мумкин. Бу назарияга асосан товуш бойламлари тебраниши икки хил куч таъсирида юзага келади; ҳаво кучи ва товуш бойламлари эгилувчанлик кучи таъсирида. Товушни юзага келтириш учун уларга фақат маълум топус бериш ва уларни яқинлаштириш керак, бойламларнинг тебраниши остки бойлам босими таъсирида пассив ҳолатда амалга оширилади.

1950 йилда француз олим Р.Юссон ўзининг «Ижрочилик товушини физиологик ва акустик ҳодисаларининг асосий тадқиқотлари» номли диссертациясида янги нейрохронаксик назарияни илгари суради. Бу назарияга мувофиқ бойламлар остки бойлам босимисиз асаб томирлари уйгониши таъсирида марказий нерв системаси тизимидан ҳиқилдок ости асаб толаларига ўтиб тебраниши мумкин. Юссон бойламларга юбориладиган уйгониш импульсларининг тебраниш тезлиги ҳиқилдоқда ҳосил бўладиган асосий тон тебраниши тезлигига тўғри келади, деган фикрни олға суради.

А.Лосев «Товуш ташкил этиш назарияси ҳакида»ги ишида нуткий ва ашулачилик товуши ҳосил бўлишини бошқаришнинг бир мунича қулай назариясини ишлаб чиқиб, уни модуляция назарияси деб атади. Ушбу назария миоэластик ва нейрохронаксик назарияларнинг асосий ҳолатларини ўзида мужассамлаштирган.

7-БОБ. КУЙЛАШ МАЛАКАЛАРИ ШАКЛЛАНИШИНГ АСОСИЙ ЙЎЛЛАРИ. РЕГИСТР ТУШУНЧАСИ. ОВОЗ АППАРАТИНИНГ РЕЗОНАТОРЛАРИ

Регистрлар

«Хонандалик овози регистри» деганда ягона физиологик механизм бирлигидан вужудга келувчи товушлар катори тушунилади. Эркак ва аёл овозларининг регистр тузилиши турлича: эркаклар овози икки регистр – кўкрак ва фальцетли регистрларга хамда бир маротаба ўтишга эга. Аёллар овозлари эса уч регистр – кўкрак, аралаш ва бош хамда шунга мувофиқ равишда икки маротаба ўтишга эга бўлади. Аёллар ва болаларда аралаш регистр табиатан мавжуд. Шунинг учун баъзидা аёл педагоглар эркак мускулларининг ишлашипи тушуниасликлари мумкин.

Кўкрак регистрда ўтиш ноталарнинг пастида овоз яхши жараиглайди, кучли ва «гўштли» бўлади. Шунда хонанданинг сезинича овоз кўкракда жаранглайдиган бўлади. Регистрнинг номи шун сезигидан келиб чиққаи. Ўтиши ноталари субъектив равишда ишқулай бўлиб, одатда уларни хонанда кўкрак ва фальцет регистрда олиши мумкин. Тајкрибасиз хонанданинг фальцетли регистри жуда паст кучда янграйди. Фальцетли жарангдорликда бош суюклари тебраниши туфайли уни «бош овози» деб ҳам номлашади.

Кўкрак регистрда товуш бойламлари бир-бирига жисплаша боради ва ўзининг бутун йўғоплиги билан тебраниб туради (14-расм). Бу бир-бирига жисплаша бориш ўз навбатида йўгон, жарангдор, кучли товуш ташкил этади. Бунинг учун кам нафас сарфланади. Фальцетли регистрда товуш бойламларининг флақатгина чети тебранади ва уларнинг орасида дуксимон ёрик пайдо бўлиб, ундан ҳаво bemalol ўтиб туради. Шунинг учун ҳам фальцетли товушлар «пуфлаш» характеристига эга бўлиб, обертон жиҳатидан бўш ва кучсиздир.

14-расм. Эркак овозининг (тенор) регистрлар тузилиши. Нота қаторининг чап томонида – кўкрак регистр, ўнг қаторида – фальцет(бош) регистри; *фа-фа-диеz-ўтиш* ноталари. Пастида – ларингоскоп ёрдамида кўринган куйлаш пайтида кўкрак ва фальцет регистрларида хиқилдоққа киришнинг кўриниши. Фальцет регистрда чўмичсимон тогайлар жипслашиб тургани билан товуш бойламларининг орасида тешик қолгани кўриниб туриди. Кўкрак регистрда эса товуш бойламлари бир-бирига яхши жипслашган. Энг пастда товуш бойламларининг иши (томограмма асосида). 1 – ёлгон товуш бойламлари; 2 – морган ошқозончалари; 3 – ҳақиқий товуш бойламлари; 4 – кекирдақ йўли.

Опера хонанданинг профессионаллигига ўз ижроси давомида бир маромликни таъминловчи тўлиқ икки октавали овоз диапазонига эга бўлиши киради. Бир маромга эришиш учун товушни «ёпиш» зарур. Товушни ёпиш оғиз-халқум каналида импеданс (қаршилик) ташкил этиш тушунчаси билан боғлик. Бу импеданс юқори регистрдаги товушларни ташкил этишда кучли остки бойлам босимини бир меъёрга келтирувчи, товуш бойламларининг ишини амалга оширишда енгиллаштирувчи омил бўлиб, ўзига хиқилдоқнинг маълум юкини олади.

Эркак овозлари диапазонинг юқори кисмини беркитиш XIX аср

ўргаларида вужудга келди. Бу ўша даврнинг Ж.Верди, Р.Вангер ва бошқа композиторларнинг опера асарларидаги талабга мувофик равишда юзага келди. Франциялик машхур тенор Жильбер Дюпре «*voix mixte sombre*» (ёпик аралаш товуш) деган услубни амалиётга тадбик этди, бу эса унга овоз диапазонининг юкори қисмida кучли, жарангдор ва равонликни таъминлади.

Товуш регистрлари текислиги ривожланнишининг асосий қоидаси – бу товуш бойламлари майнин ишләётганида диапазон марказида табиий оҳангни топа билишдир. Бунинг учун куйидагилар фойдали: товушнинг меъерий кучи, товуш хужуми(атакаси)нинг майнлиги, нафаснинг юмшоқлиги, импедансни кучайтирадиган о,у ҳарфларидан фойдаланиш, нафас таянчини яхши сақлай билиш.

Юкори ноталарни ривожлантиришда ўрта регистрни яхши микстлаб (аралаштириб), ҳеч нарсани ўзгартирасдан юкори ноталарни олиш принципига асосланган ҳолда амалга ошириш мумкин. Аралаш типдаги товуш чиқаришни ривожлантиришда мазкур овоз тури ўзига хос жиҳатларини эътиборга олиш зарур.

Масалаи, кўкрак қафасининг яхши жарангдорлиги бас овозлар учун характерли бўлгани учун, айнан унинг афзаллигини эътиборда тутмоқ зарур.

Аёл овозлари регистрлар тузилишипинг эркак овозларига нисбатан асосий фарқи шундаки, аёллар овози диапазоннинг марказий қисмida табиатан аралаш регистри мавжуд (15-расм). Паст овозли аёллар овозларида марказдан пастга қараб кўчишини ўзлаштиришнинг асосий принципи: аралаш товуш чиқаришни астасекин пастга қараб кўчириш ва соғ кўкрак регистрда бош резонацияни сақлаб қолиш.

Бош ва кўкрак резонаторлари

Вокал педагогикасида бош ва кўкрак резонатори тушунчаларидан кенг фойдаланадилар. Таранг деворлардан иборат ҳаво ҳажми резонатор деб хисобланади. У ўз оҳангни ёки обертонига мос келадиган маълум частотали товушга акс-садо беради.

Яхши бош резонаторга эга бўлган товуш жарангдор, ёрқин ва «темирсадо»ли бўлади. Кўкрак резонаторли овоз эса – йўғон ва «гўштли» бўлади.

Аёллар баланд овози

СОПРАНО

Кўкрак регистри
Аралаш регистр
Бош регистр

Драматик сопрано
Ўтиш ноталари
Ўтиш ноталари
Колоратур сопрано

Аёллар паст овозлари

МЕЦДО-СОПРАНО

Кўкрак регистри
Аралаш регистр
Бош регистр

Ўтиш ноталари
Ўтиш ноталари

КОНРАЛЬТО

Кўкрак регистри
Аралаш регистр
Бош регистр

Ўтиш ноталари
Ўтиш ноталари

Эркаклар баланд овози

ТЕНОР (бир октава паст эшитилади)

Кўкрак регистри
Бош регистр

Ўтиш ноталари

Эркаклар паст овозлари

БАРИТОН

Кўкрак регистри
Бош регистр

Ўтиш ноталари

БАС

Кўкрак регистри
Бош регистр

Ўтиш ноталари

15-расм. Аёл ва эркак овозларининг регистрлар тузилиши.

Бош резонаторлар – танглай мажмуаси юкорисида гумбаз бўлиб, бош суякларининг юз қисмида жойлашган. Бош резонатор тушунчасига кирувчи барча коваклар суяқ ва тоғайли деворларга маҳкамлангани учун ҳам ўз ҳажмини ҳамда резонаторлик хусусиятларини ўзгартиришга мойил эмас. Буруннинг энг катта қўшимча бўшлиги – гаймор бўшлигининг диаметр ўлчами 3 см бўлиб, 3000 гц частотасига, яъни юкори ашулачилик формаптасига резонанс беради. Шунинг учун резонаторга «тушган» товуш – тўғри шакллантирилган оҳангдир. Бирок бу бош резонатор товушнинг яхши жарангдорлигига бош омил ҳисобланади дегани эмас. Бош резонатор хикилдоқдан чиқаётган ва ўзида кўплаб юкори обертонларга эга бўлган товуш мавжуд бўлганида жавоб беради. Хонандалардаги бош резонаторни сезиш жойи турлича: бирорларда у «маска» соҳасида, бошқаларда – юкори тишларининг олд қисмида, учинчисида – пешона бўшлигида, тўртиччисида – бошнинг тепа қисмида ва каттиқ танглай соҳасида бўлади. Овознинг вибрация жойи товушнинг кўтарилиши билан ўзгариб туриши мумкин.

Бош жарангдорликни ҳис этишга ундовчи услублар мавжуд. Бу услублар «иि» ва «ли» уидошларини куйлаш билан боғлиқ. Бу услубни «замзама» деб номлашади. Таркибида 3000 гц обертонларига доимий эга «иि» унлисидан фойдаланиш, каттиқ хужум (атака) ёки нафас таянчи фойдаланиш бойламларни кўшилишини фаоллаштиради.

Кўкрак резонаторларига нафас йўллари, яъни кекирдак ва бронхлар киради. Кекирдак 15 см дан иборат бўлиб, тахминан 500 гц частотага резонанс беради. Айнан шу частота овозга йўгоилик, «гўштлик» ва кўкрак колоритни ҳосил қилиб беради. Товуш бойламлари кўкрак тури бўйича ўз тебранишида ишласа кўкрак жарангдорлиги ғоятда кучли бўлади, шунингдек кўкрак резонаторлари фақат яхши ифодаланган паст частотали товушларга жавоб беради. Кўкрак резонаторининг аҳамияти бош резонаторнига ўхшайди. Хонанда кўкрак резонация бўйича фонацияни назарда тутса товуш бойламлари иши енгиллашади.

Бош ва кўкрак резонаторларининг бир вақтда жаранглаши товуш бойламларини қоришик ҳолда тебранишига олиб келиб парда синишини ҳис қилмай, текис овоз билан барча диапазонда куйлашга имкон беради.

Фақат бош ёки фақат кўкрак жарангдорлигини оширишида товушни инкиrozга олиб бориши мумкин. Бош жарангдорликни

ошириб бориш аста-секин товушларни қискартирилишига, овознинг ингичкаланишига, товушнинг тўлақонли чиқмаслигига олиб келади. Кўкрак жарангдорлигидан нотўғри фойдаланиш товушни оғирлаштириб, регистрларнинг ўтиш жараёни сезилиб, товуш тебраниши кенгайиб чуқурлашишига, детонация юзага келиб, юқори ноталар йўқолишига олиб келади.

8-БОБ. ТОВУШ ҲУЖУМИ (АТАКАСИ). ТОВУШ ТАЯНЧИ ТУШУНЧАСИ. ВОКАЛИЗАЦИЯ ТУРЛАРИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ

Ҳужум – бу товуш пайдо бўлишидир. Товуш ҳужумининг уч тури мавжуд – қаттиқ, юмшоқ ва олдин нафас товуш ҳужуми.

Қаттиқ ҳужум орқали аввал товуш бойламлари мустаҳкам жипслаша бориб, фақат шундан кейингина бойлам ости босимининг кўтарилиши уларни кучли туртки билан очиб юборади. Ҳужумнинг бундай тури товушга аниқлик, ёрқинлик ато этади, овозда аник интонация пайдо бўлади. М.Гарсиа «Ашула мактаби» китобида ҳужумнинг бу турини соуп de glotte – ҳикилдок зарби деб, бу ҳужум ушбу мактабнинг асосини ташкил этади. Қаттиқ ҳужум бошланғич хонандаларни тарбиялашда жуда фойдали ҳисобланади. Бунда нафаснинг ортиқча «оқиб кетишига» йўл қўйилмайди. Ҳикилдок иши бўшашибанликка эга бўлиб, шу билан бирга қаттиқ ҳужум бойламларини бир-бирига маҳкам жипслашган ҳолда товуш ташкил этишга ўргатади. Бу ҳолатда нафас ишлатилмасдан ўтиб кетиши мумкин бўлмайди, негаки товуш нафасга таянган ҳолда ҳосил бўлади. Бироқ қаттиқ ҳужумдан нотўғри ёки фақат ундангина фойдаланиш мумкин эмас, чунки у товушни қисилиб, қаттиқ бўлишига олиб келиши мумкин. Қаттиқ ҳужумдан айрим асарларда ифода воситаси сифатида фойдаланиш мумкин.

Товуш ҳужумларини ривожлантиришда овозни юмшоқ ҳужумда тарбиялаш яхши натижаларга олиб келади. Юмшоқ ҳужумда нафас ва товуш бойламлари бир вақтнинг ўзида ишга киришади ва аник мувофиқлашади. Юмшоқ ҳужум овознинг майнин, турткисиз ҳосил бўлишига, соғ оҳангланишига ёрдам беради. Агар ўқувчининг ҳикилдоги бўгилишдан холи бўлса ҳамиша юмшоқ ҳужумдан фойдаланиш тавсия этилади.

Хужумнинг учинчи тури – олдин нафас ҳужуми. Бунинг учун аввал нафас юборилади ва кейин товуш бойламлари суст холда ишга қўшилиб боради. Бундай ҳужумда товуш кўтарилишига мойиллик сезади, яъни товуш ҳосил бўлишидан олдин глиссандо пайдо бўлади. Ҳужумнинг бу тури сикилиб чиқадиган овозлар учун жуда фойдали ҳисобланади. Товуш бойламлари ҳиқилдокдан ўтаётган нафас оқими натижасида ишга тушади, шунинг учун улар маҳкам ёпилишга имкон топмайди ва товуш бўгилиш характеристига эга бўлмайди. Бироқ олдин нафас ҳужумини узок муддат кўллаш ҳам зарар етказилиши, куйлашда нотага писбатан кўтарилишни юзага келтириши мумкин. Бундан ташқари тембр тоза ва равонлигини йўқотиб, унда шовкини товушлар пайдо бўлиши мумкин. Қаттиқ ҳужум каби олдин нафас ҳужуми ҳам ифода воситаси сифатида амалга оширилиши мумкин.

Товуш таянчи тушунчаси

Овоз таянчи ҳиссиётида ашулачилик товушини ташкил этишда тўғри таянч бўла оладиган ўзига хос ҳиссиётни туйиш мумкин. Таянч ҳисси – субъектив туйгу бўлгани учун турли хонандалар уни турлича тушунадилар. Баъзи бировлар корин ости мускуллари ва танглай мажмуини таянч деб билувчилар, уни ўзига хос ҳаво столблари сифатида ҳис этадилар. Бошка бировлар таянчни нафас чиқариш мушакларининг маълум бир қаршилик даражаси деб қабул киладилар. Яна бировлари эса ҳиқилдок даражасида ҳис этиб, бойлам ости босимига товуш бойламлари қаршилик даражаси деб қарайдилар. Олдинги тишлар ёки танглай мажмуидаги товуш таянчи деб тушунадиганлар ҳам бор.

Таянч ҳиссиёти товуш ҳиссиёти каби мураккаб ҳиссиётлар синфиға мансуб. Унинг таркибига бойлам ости босими ҳисси, нафас олиш ва ҳиқилдок мушакларининг таранглиги ҳисси ва вибрация ҳиссиёлари киради.

Овоз ташкил этиш таянчига ундовчи бир қатор усуллар мавжуд. Товуш чиқармасдан олдин нафасни тутиб туриш умум қабул қилинган усул саналади. Шунингдек, қаттиқ ҳужум ҳам таклиф этилади. Ўз ҳаракати орқали толикиш ва нолишни ҳис қилиш билан боғлиқ усул бир мунча фаол ва бир мунча кўпол бўлади. Хонандага кулагай таянч ҳиссини топиш товуш аппарати ишида енгиллик ва чидамлилик яратади. Унга товуш нимагадир таянгандай сезилади. Бу

хиссиёт унга овозни яхши бошқара олиш имконини беради ва узок куйлаш давомида чарчокни сездирмайди. Таянч йўқотилгач, хиқилдоқда бирдан чарчоқ сезилади, товуш «хиқилдоққа ўтириб қолади», турли хил нуқсонлар юзага кела бошлайди; товуш титраши, диапазон қисқариши ва шу каби нопрофессионал товуш пайдо қилиш омили юзага келади.

Таянч хисси тўғри товуш ташкил этишни ўзлаштириш жараёнида ривожланиб боғади. Вокал билан шуғулланиш дарсларининг бошида бу хиссиёт асосан бўлмайди. Овоз устида ишлаш жараёнида у астасекин пайдо бўла бошлайди, товуш ташкил этиш тўғри йўлга қўйилганда ва мустаҳкамланганда таянч хисси аниқ шакллана бориб, маълум хонандага хос туйғуга айланиб, уни ҳамма вакт мустаҳкамланиб боришига имконият яратади.

Вокализация турларини ривожлантириш

Хонанда вокал техникасини ўзлаштириш жараёнида ашулачилик хилма-хил турларини ўрганиб бориши керак. Замонавий опера-концерт репертуари мавжуд вокал-техник воситаларнинг барча заҳираларини тўлиқ эгаллашни талаб этади, негаки хонандалар турли репетуарларни катта мумтоз ашулалардап то замонавий бастакорларнинг кўшиклиригача куйлашига тўғри келади.

Куйлашда овозни ўрганишнинг асосий тури **кантителена** бўлиб, шунингдек куйлаш билан боғлик майнинлик, товушдан товушга ўтадиган куйчанлик хисобланади. Кантителена барча миллий ашулачилик мактабларининг асоси, деб хисобланади. Бироқ *legato* куйлашда кантителена характеристини тўлиқ очиб бермайди. Кантителена – овознинг куйчанлиги – албатта овозда эркинлик мавжудлигини талаб қиласди. Вибрато (яъни овознинг тебраниши) мавжудлиги овозга кантителена, текис-равонлик хусусиятини таъминлайди. Фақат тўғри қўйилган ашулачилик овози вибраторга эга бўлиши мумкин. Зўриктирилган, нафасдан олиб ташланган ёки қисилган овоз кантителенага эга бўла олмайди. Демак, куйлашда кантителенага эга бўлиш бевосита туғри товуш ҳосил қилиш билан боғлик.

Куйлаш билан боғлик бошқа тур – товушнинг мажбурий *portamento* сиргалишини, унинг юкорига ва настга қараб глиссандоли куйлашни билдиради. *Portamento* вокал услуги сифатида қўлланилади ва муаллиф томонидан маҳсус белгиланади. Агар *portamento* усул ижроси қийинчилик тугдирса, нутқ ҳайратлапиш интонацияси

(юкорига portamento), тасдиклаш интонацияси (настга portamento) устида машқ қилиш фойдали бўлиб, сўнгра эса мазкур туйгуни сақлаган қайси бир интервални куйлаш тақлиф этилади. Бошқача усул – товушлар ораснда хроматик гаммалар мавжудлигини кўз олдига келтириб, тез ҳаракатлар билан куйлаш лозим.

Овоз бошқаришнинг бошқа тури – чақкон тез суръатда, яъни **колоратура** техника билан куйлай билиш хисобланади. XVII аср иккинчи ярми ва XVIII аср – *bel canto* давридаги асарларнинг аксарияти колоратура асосига қурилиб, у барча тур овозларга мажбурий хисобланган. XIX асрда Россинидан кейин гарб мусиқасида колоратура аёлларнинг юкори товуш ижроси учунгина қўлланила бошланди.

Колоратура техникасини ўзлаштириш барча турдаги овозлар учун зарур. У маҳсус таилаб олинган машқлар ва овозни вояга етказиш учун вокализлар орқали ривожланиб боради. Тез ҳаракатланишини ўрганишнинг асосий принципи – машқнинг ўзига хослиги сифатида вокал топширикларини аста-секин мураккаблаштириб бориш қўлланилади.

Интонациянинг соғлигини, хужумнинг аниклигини ва барча ноталарда куйлашни мунтазам қузатиб бориш керак. Аввал кичик гаммаларни, арпеджио йўлларини, форшлаг ва группеттоларни ўзлаштириш лозим бўлади. Колоратура техникаси устида ишлаш – хикилдоқ учун ўзига хос гимнастика хисобланади. Чакон тезлик техникаси устида ишлай бориб, хонанда диапазонининг ривожланишини енгиллаштиради. Бундан ташқари колоратура зўрнитиришга қарши курашиш учун фойдалидир.

Колоратура техникасининг энг мураккаб турларидан бири **трел** хисобланади. Ёзувда *у rr. деб* кўрсатилади. Трел деганида кичик ёки катта секунд оралиғида икки товушпинг бир-бири билан тез алмашуви тушунилади. *Bel canto* даврида трелга эга бўлиш барча тур овозлар учун мажбурий хисобланган. Ўша даврда унинг саккиз хил кўриниши мавжуд бўлган. Трел хикилдоқнинг яхлит тебранишида амалга оширилган ҳамда юқори ва настга кенгайган вибраторни жуда ҳам эслатиб туради. Трел хикилдоқнинг эркинлиги ва ўзгарувчанлигини яна ҳам катта даражада ишлаб чиқади, уни эластик ва таранг қиласди. Трелни ўзлаштиришда ашулачилик нафаси ҳам яхши ривожланиши мумкин.

Барча тур товушлар учун мажбурий вокал техникаси турларидан бири товушни **филировка** қилиш хисобланади. Фили (*Fil* – ип – фр.)

номининг ўзи шуни кўрсатиб турибдики, у товуш кучини ўзгартиришга эга бўлиб, товуш ипига ўхшаб уни аранг эшитилиш даражасига келтириб қўяди. Бу товуш динамикасини равонлик билан фортедан пианога ва пианодан фортега томон ўзгартира олади. Филировка килиш ашулачилик товушини ташкил этишининг аъло даражаси намунасиdir.

9-БОБ. ЎҚУВЧИННИГ ОВОЗИГА ЎҚИТУВЧИННИНГ ТАЪСИР ЭТИШ УСУЛЛАРИ. ЎҚУВЧИЛАР БИЛАН ДАСТЛАБКИ МАШҒУЛОТЛАР. ОВОЗЛАР КЛАССИФИКАЦИЯСИ. ОВОЗ ТУРИНИ АНИҚЛАШ

Хонандани тарбиялаш жараёнида ўқитувчи турли усуллардан фойдаланади.

Биринчи ўринда вокал эшишини тарбиялаш ва мукаммалалшириб бориш, назорат билан барча вокал сифатларини ривожлантириш туради. Ўқувчидаги хонандалик жарангдорлигини тўғри ташкил этиш ҳакидаги тасаввурни ишлаб чиқиш зарур. Таълим доимо мусиқа материаллари: машқ, вокал ва бадий асарлар асосида олиб борилади. Тўғри танланган мусиқий манба товушни тарбиялайди. Машқ – бу билим олишнинг асосий воситаси. Уларни қўллаш ўқувчилар товушида учрайдиган ва тузатишни талаб этадиган камчиликларни йўқотиш воситаси бўлиб хизмат қилиши керак. Вокализлар – машқдан бадий асарларга ўтиш учун фойдали манба ҳисобланади.

Ўқитувчи томонидан катта одоб сақлаган ҳолда бадий педагогик манба тайёрлаш талаб этилади. Манбаларни мусиқий, вокал-техник ва ижро қийинчиликларини эътиборга олиб таҳлил этиш ўқитувчининг зарурий сифати ҳисобланади. Кенг қўлламли мусиқий педагогик манбаларни эгаллаш ва уларни қўллай билиш – педагогик фаолият муваффакияти талабларидан бири. Асарнинг муваффакиятли ижроси учун ўрганиш ва ашула айтиш усулини эгаллаш катта аҳамият касб этади. Ўқувчи асарлар устида ишлаш услубини кенг қўлламли ва турли-туман репертуарларни тезроқ ўзлаштириб олиши учун ўрганиши керак.

Товуш сифатини кўзланган натижада тарбиялашда овозни кўрсата билиш катта аҳамият касб этади. Кўргазмали куроллар кўра оладиган

ва содда бўлгани учун ҳам керакли кўниқмаларни шахсап топишга мажбур этади.

Бунинг учун ўқитувчининг ўзи ҳам яхши овозга эга бўлиши лозим, ўқувчи эса – тақлид қобилиятига эга. Бирок тақлид куйлашни йўрганишда мажбурий хисобланмайди. Масалан, машхур италиян педагоги Ф.Ламперти хонанда бўлмаган, бирок буюк хонандалар плеядасини тарбиялаган.

Мушаклар харакатини кўрсатиш ва тушунтириш ўқитувчи амалиётида улкан ўрин эгаллади. Мушаклар харакати усули доим муайян нарсаларни камраб олади, доим тўхтата олади ёки товуш аппаратидаги ишларнинг қайсиdir қисмини ўзгартиради. Ўқувчи аввал нима қилишини тушуниб олади, кейин эса бу харакатларни ашула айтиш пайтида тушунган ҳолда қўллашга харакат қилади. Мушаклар харакати усулининг қўмматлиги ҳам мана шундадир.

Нутқ орқали тушунтириш, сўз аҳамияти – овоз тузилиши хақидаги ишончли тушунчани тарбиялашда ўта муҳим омил саналади. Ашула айтишни ўрганишда нутқ орқали тушунтириш жуда муҳим, негаки товуш аппарати ишида сабабли – кузатувли ўзаро ҳамкорликни тушунтиради ва унинг ишини бир мунча аниқ тушуниб этишга имкон беради. Товуш ва мускулларни хис этишни нуткий тушунтириш ҳар доим ҳам ўзини оклайвермайди, ўқитувчи кўпинча киёслашга, образли ифодалашга харакат қилади. Агар улар ўқувчиларга тушунарли бўлса қўлланилади ва керакли жавоб харакатларини келтириб чиқаради.

Ўқувчилар билан дастлабки машғулотлар

Янги ўқувчилар билан танишишда унинг имконият ва қобилиятини (нимага кодирлигини) тушуниб олиш ўқитувчининг биринчи даражали вазифаларидан хисобланади. Ўқувчининг ашула айтиши учун унга маълум бўлган машқлардан бериш керак. Бошланишида бетарафлик ҳолатини ушлаш керак, негаки ўшанда ўқувчи овоз имкониятларининг сифатли жиҳатини кўрсата олади. Дарслар 20-25 дақиқадан ортмаслиги лозим. Имкони борича дарслар оралиғида танаффусдан фойдаланиш керак. Машгулотларни ўрта диапазонда, четки ноталарни камраб олган ҳолда ўтказиш керак бўлади. Айнан шу хонандага мос оптималь товуш кучини топа билиш керак. Ўтказиладиган машқлар мураккаб бўлмаслиги лозим. Машқларнинг мусиқий бажарилишини талаб этиш назарда тутилади.

Энг биринчи тадбирлардан бири ўкувчи билан биргаликда фонитар-врач қабулига ташриф буюриб, унинг товуш аппарати баҳоланади ва айни вақтдаги холати аниқланади. Унинг баҳоси товуш турини аниқлаш учун фойдали бўлиши мумкин.

Овозлар классификацияси

Бугунги кунга келиб товушлар классификацияси атрофича ўрганиб чиқилган. У аввал жуда оддий эди. Икки тур эркаклар ва икки тур аёллар овози фарқланиб – бу тасниф шу кунгача хорда сақланиб қолган.

Эркакларнинг энг баланд овози тенор бўлиб, унинг диапазони кичик октава *до* нотасидан иккинчи октава *до* нотасигача ташкил топади.

Тенор – альтино – иккинчи октава *ми* нотасига етиб бориб, енгил ва аниқ жаранглайди.

Лирик тенор – илиқ, ёқимли товуш.

Лирико-драматик тенор – ҳам лириқ, ҳам драматик парчаларни ижро этади, бироқ товуш кучи жиҳатидан драматик тенордан кейинда туради.

Драматик тенор – товуш кучли бўлиб, энг трагик ҳолатни ифода этишга лойик.

Характерли тенор – ўзига хос тембрга эга товуш.

Баритон катта октаванинг *ля* нотасидан биринчи октава *ля* нотасигача бўлган диапазонни қамраб олади.

Лирик баритон – енгил жаранглайди, тенор жарангдорлигига яқин, аммо баритонли тембрга эга.

Лирико-драматик баритон – ёрқин тембр ва сезиларли кучга эга.

Драматик баритон – товушда бир мунча қайғули жарангдорлик, диапазонинг марказий ва устки қисмida катта кучга эга.

Бас – эркакларнинг энг паст овози катта октава *фа* нотасидан биринчи октава *фа* нотасигача бўлган диапазонни қамраб олади.

Юкори бас ёки бас – кантанте товушнинг баритонли тембрини эслатувчи ёрқин диапазонга эга.

Марказий бас бир мунча кенг имкониятларга эга бўлиб, диапазони ва тембри бас характерини ёрқин ифодалайди.

Паст бас асосан қуюқ бас колоритига, диапазоннинг бир мунча қисқа юкори қисмiga эга булиб, чукур, бақкуват паст товушларни ифодалайди.

Бас-октавистлар ёки бас-профondo хорда күләниб, контролтавали қатор товушларни қамраб олиши мүмкін. Товушлари контролтава *фа* нотасига тушиб кетгән холлари ҳам күзатилган.

Аёллар овози уч турдан иборат: сопрано, меццо-сопрано ва контратальто.

Баланд тембрли аёллар товуши – **сопрано**, биринчи октава *до* нотасидан учинчи октава *до* нотасигача диапазонни қамраб олади.

Колоратурали сопрано енгил, тиник жарангдорликка ҳамда ҳаракатчанлық қобилиятига эга бўлиб, юқорида учинчи октава *фа* нотасигача, баъзан ля нотасигача етиб бориш имконияти мавжуд.

Лирико-колоратурали сопрано – бир мунча қуюқ, жарангдорлиги кенг, ҳаракатчап товуш бўлиб, ҳам лирик, ҳам колоратурали парчаларни ижро эта олади.

Лирик сопрано – ҳаракатчанлиги бир мунча бақкуват ва кенг товушга эга бўлиб, тембр бўйича ёрқин, кумушранг, илиқликка эга. Юқоригисида иккинчи октаванинг *до* нотасигача етиб боради.

Лирико-драматик сопрано – кенг лирик товушга, бир мунча тўйинган кўқрак тембрига эга.

Драматик сопрано меццони эслатувчи, паст ноталарда катта кучдаги жарангдорлиги билан фарқланади.

Меццо-сопранонинг диапазони кичик октава ля нотасидан то иккинчи октава ля нотасигача, баъзида то учинчи октава *до* нотасигача борадиган тўқ тембрли аёллар кўқрак овози. Шунингдек, бу гурухда ҳам бир-биридан қуюқ жарангдорлиги билан фарқланувчи юқори меццо-сопрано ва марказий меццо-сопранолар мавжуд.

Контратальто барча диапазонда тўйинган кўқрак тембрига эга энг паст ва кам учрайдиган овоз.

Ушбу классификацияга табиатда мавжуд барча овоз турларини киритиш қийин. Баъзи овозлар ноаниқ, оралиқ тембр билан ҳарактерланади. Бундай овозлар кўпроқ ўқитишнинг бошланғич вактида учрайдилар ва кейинчалик у ёки бу овоз тури томонига ривожланиб кетадилар.

Профессионал ижрочилар орасида овознинг бир туридан бошка турига ўтиб туриши ҳам күзатилади. Баъзи хонандалар турли овозлар учун ёзилган барча партияларни ижро этиш қобилиятига эга. Масалан, Мария Каллас ҳам драматик, ҳам колоратурали партияларни айта олган. Бундай овозлар «абсолют овозлар» деб номланади.

Овоз турини аниқлаш

Товушни түғри шакллантириш ва уни ривожлантиришнинг шартларидан бири унинг турига тугри ташхис қўя билиш хисобланади.

Куйидаги белгилар орқали овоз турларини аниқлаш таклиф этилади: ўтувчи ноталар ва примар пардаларда тембри, қандай диапазонга эга бўлишили, тесситура тута билиш қобилиятини, шунингдек товуш бойламлари узунлигини ва ортга қайтувчи нервнинг хронаксияси.

Тембр ва диапазон асосида хонанда қайси тур овоз эгаси эканлигини аниқ айтиб бериш мумкин эмас. Ўз турига мансуб бўлмаган кенг диапазонли товушлар ҳам учрайди ёки унинг акси ўлароқ диапазоннинг юкори ё пастки қисми қискариши кузатилади. Яна шундай ҳам бўладики, тембр бир тур овозга түғри келса, диапазони эса унга жавоб берса олмайди.

Овоз турини аниқлашда ўтиш ноталари таҳлилидан чиқиш мумкин бўлади. Маълумки, турли овозлар турли баландликда ўтиш ноталарга эга. Ҳар бир овоз турининг ўтиш ноталари турли баландликда жойлашади.:

Тенор: биринчи октаванинг *ми-фа-фа диеz*.

Баритон: биринчи октаванинг *ре-ми бемоль-ми*.

Бас: кичик октаванинг *ля-си бемоль-си* биринчи октаванинг *до-до диеz*.

Сопрано: биринчи октаванинг *ми-фа-фа диеz*.

Меццо-сопрано: *до-ре-ре диеz*.

Аёллар овозида ўтиш ноталар диапазоннинг паст қисмида, эркакларники эса диапазоннинг юкори қисмида жойлашган. Шуни эслатиш лозимки аёл овозларининг юкори қисмида ҳам ўтиш ноталар бор, аммо улар унчалик сезиларли эмас.

Товуш турини ажратишда асосан эркин, табиий ва чиройли жарангдорликка эга примар товушлар ёрдам бериши мумкин. Кўпинча улар товуш диапазонининг ўрта қисмида мавжуд бўлади: тенорда – биринчи октавадаги *до*, сопранода – иккинчи октавадаги *до*, баритонда – кичик октавадаги *ля*, меццо-сопранода – биринчи октавадаги *ля*, басда – кичик октавадаги *фа* нотаси.

Мазкур тур товушга хосликни тесситура ушлаб туриш жуда муҳимдир. Тесситура тушунчаси ижро этилаётган асаддаги товушнинг бир маромда тутиб турган диапазон қисмидагина акс

этади. Агар товуш характер жихатидан тенорга якин бўлса, лекин тенорга хос тесситурани ушлаб турмаса, эҳтимол у товуш баритон бўлиши мумкин.

Овоз турларини аниклашга ёрдам берувчи белгилар орасида анатомик-физиологик усууллар ҳам бор. Турли турдаги овозларга турили узунликдаги товуш бойламлари мувофиқлиги олдиндан маълум. Овоз қанча баланд бўлса, товуш бойламлари шунча қисқа ва нозик бўлади. Бундан ташкари ҳар турдаги овознинг қайтиб борувчи маълум нерв хронаксиясига эгалик қиласи. Юссон мана шу тур буйича аёллар товушини 19, эркакларники эса 17 гурухга бўлади. Шундай килиб овоз турини белгилар мажмуи орқалигини аниклаш мумкин.

10-БОБ. ОВОЗДАГИ НУҚСОНЛАР ВА УЛАРНИ ЕНГИШ ЙЎЛЛАРИ. ОВОЗ ГИГИЕНАСИ ВА ХОНАНДА ТАРТИБИ

Кўплаб хонандалар овоз тембрида табиатан ёки аввалги ўкиш натижасида йўл қўйган камчиликларга эга. Бир мунча тез учраб турадиган табиий тембрдан қочиш ҳолатига тўхталиб ўтамиз. Бу энг аввало вибратор бузилиши билан боғлик камчиликлар бўлиб, у трепмоляция, овознинг ўйнаб кетиши ва текис (шуттак) овоздир.

Термолицияда вибратор жуда тез ва унинг амплитудаси кичкина. Аввало, бу ҳиқилдок ишидаги ортиқча зориқишлиар билан боғлик. Бу зориқишлиарни сингин жараёни узок муддатли ва ҳамма вақт ҳам керакли самара бермайди. шунингдек вибратор частотасидаги нурларни бартараф этиш, унинг чукурлигидаги нуқсонларига нисбатан бир мунча кийин кечади.

Жуда камёб ва чукур вибратор овознинг «чайқалиши», ўйнаб кетиши билан ажralиб турди. Одатда у хонандаларнинг мускул зориқиши оқибатида ўзларининг табиий тонусини йукотишига, кексайиб бораётганларда асаб-мускул тизимидағи умумий тонус пасайиши оқибатига олиб келади. Овоз чайқалишининг жадаллашишида – бу йўлдош ҳолат хисобланниб, унинг сабаби жадаллашишга яширинган бўлади. Ҳудди мана шу ҳолатга ўкувчи дикқатини тортиш керак.

Шуттак сифатли, текис овозда вибратор мавжуд эмас. Унинг сабаби битта – ҳиқилдокнинг зўриқиши, сикиклиги. Ўкувчи дикқатини табиий жарангдорликни излашга қаратиш керак. Аммо

вибратор ишлаб чиқаришга қийинчилик тұғдирувчи қаттық овозлар ҳам учраб туради. Бундай ҳолларда умуман равонлик устида ва қисман овознинг титраб чиқиши устида ишлаш лозим.

Зўриқиб қуylаш – бу шунчаки қаттық айтиш эмас, балки товуш аппаратининг ортиқча фаоллик билан ишлатишдир. Жадал қуylаш натижасида аста-секин тембр ўчирилиб, вибратор бузилиб, товуш қаттық тебрана бошлады. Уни тузатиш жуда қийин кечади. Жадаллашган жарангдорлик зарарини аник тушуниб етгандагина бирор бир натижага эришиш мүмкін. Куч ва қаттық қуylаш бир хил тушунча эмаслигини тушуниб етмок зарур. Зўриқтирилган товуш хонанда томонидан катта куч сарфланганига қарамай тембрни йўқота бориб, сезиларли дараражада кам парвозли бўлади. Репертуарни ўзгартириш энг яхши восита хисобланиб, бу хонанданинг бир мунча тинч ёки эластиклик ва нафисликни талаб этувчи тез асарларни ижро этишга ўтиши билан боғлиқдир. Ҳис-туйгуни қўзғатувчи, қаттық (бақириб) айтишга ундовчи асарларни тавсия этиш таклиф этилмайди. Жадалликка қарши курашишнинг энг яхши воситаси – равонлик устида ишлаш. У эшитиш аппаратини ортиқча кескинилекдан халос этади.

Бурун товуши ашула айтиш пайтида юмшоқ танглайнинг тушиши ва товушнинг бурун-халқум билан эркин муносабатда бўлишига боғлиқ.

Бундай ҳолларда ўқувчи дикқат-эътиборини юмшоқ танглайни кўтартилишга қаратмоғи лозим.

Томоқ, сиқиқ товуш миллий кадрлар учун жуда характерли, негаки ундан анъанавий ижро услубида қуylашда фойдаланилади. Сиқиқ товушга хиқилдоқнинг нотўғри ишлаши сабаб бўлади, унда товуш бойламларининг жипсласиши жуда кучли ва қаттық. Бу билан курашишнинг энг яхши воситаси олдин нафас хужуми хисобланади, бирор уни сустеъмол килиш керак эмас, акс ҳолда у товушнинг соғ интонациясини бузиб қўйиши мүмкін.

Овоздаги бўғиқлик энг аввало овоз бойламларининг носоғлом ҳолати билан боғлиқ. Бироқ товушдаги бўғиқлик овоз аппарати ишининг мувофиқлаштирилмаганидан, хиқилдоқ мускулларининг суст ишлашидан ҳам юзага келиши мүмкін. Бундай ҳолларда нафас олишни тўхтатиб туриш, жарапгли ва портловчи ундошларнинг қаттық хужумидан фойдалапиш яхши самара беради.

Одатда сохта интонация овоз аппарати иши ва нафас олишнинг мувофиқлаштирилмаганидан келиб чиқади. Ёш хонандаларда

интонациянинг бузилиши кўпинча, нафас олишга тўгри ёндоша олмагани оқибатида юзага келади. Кексая бошлаган хонандаларда интонациянинг пасайиши мускуллар умумий ҳолатининг пасайиши билан боғлик.

Куйлашда рўй берадиган кўпгина камчилик нутқдаги нуқсонлар билан боғлик. Бундай ҳолларда логопедда даволаниш лозим, негаки нотўғри талаффуз этиш хонандага бадиий асарларни юқори даражада ижро этиш имконини бермайди.

Овоз гигиенаси ва хонанда тартиби

Хонандалик фаолияти барча меҳнат каби ишлаш ва хордик чиқаришда ўзининг меъёрига амал қилишини, уларни вақт бўйича тўғри таксимлашни талаб этади. Хонанда – бу энг аввало соғлом, руҳияти тетник, асаблари баққуват, мускул фаолияти яхши ва ички аъзолари соғлом инсон. Ишга лаёкатлилигини тиклаш учун 7-8 соатлик уйқу зарур. Тўғри овқатланиш жуда муҳим. Хонанда сўлак пардаларини қитиковчи ўткир таомлардан қочиши, шунингдек ўта иссиқ ёки ўта совук ичимликлар истеъмолидан ўзини тута билиши керак. Тунда тўйиб овқатланмаслиги муҳимдир. Ҳар кандай артист ўзининг ташки кўринишига эътибор бериши лозим, негаки у саҳна кўринишини ўзида мужассамлаштириши керак. Организмни чиниктириш катта аҳамият касб этиб, хонанда доимо соғлом, саҳнага чиқишга тайёр бўлиши шарт. Шамоллаш каби тез учрайдиган касалликлар хонанданинг иш меъёрини узок муддатга бузиб юборади.

Ашула айтишпи ўрганаётганлар, ўзини саиъатга баҳшида эттаплар спиртли ичимликлар истеъмоли ва чекишдан сақланиши шарт.

Хонанда ҳар куни ашула айтишга тайёр бўлиши керак. Бунинг учун у маълум гигиеник қоидаларга риоя қилиши лозим. Товуш аппаратини толикишдан асрой билиши, кўп гапирмаслик, ортиқча куйламаслик, юқори поталарни сунистеъмол қилмаслик керак. Ҳеч қачон тайёргарлик кўрмай туриб ашула айтиш керак эмас. Машғулотларни шундай тақсимлаш лозимки, тўхтамасдан ашула айтиш бир соатдан ортмаслиги шарт.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ

1. Аспекутид Д. Развитие певца и его голоса. –Л., 1952.
2. Багадуров В. Очерки по истории вокальной методологии. Вып.1. – М., 1929, Вып.2. –М., 1932, Вып.3. –М., 1937.
3. Брызгалов И. Школа пения для баритона и баса. –Т., 1987.
4. Вокальный словарь. Сост.: Кочнева И., Яковлева А., –Л., 1988.
5. Вопросы вокальной педагогики. Вып. 1-7. –М., 1962-1988.
6. Голубев П. Советы молодым педагогам-вокалисткам. –М., 1958.
7. Глинка М. Упражнения для совершенствования голоса, методические к ним пояснения и вокализы-сольфеджио. –М., 1951.
8. Дмитриев Л. Основы вокальной методики. –М., 2000.
9. Дмитриев Л. Голосообразование у певцов. –М., 1962.
10. Донец-Тессейр М. Опыт воспитания сопрано. –К., 1957.
11. Дейша-Сионицкая М. Пение в ощущениях. –М., 1926.
12. Дионре Ж. Школа пения. –М., 1955.
13. Егоров А. Гигиена голоса и его физиологические основы. –М., 1962.
14. Емельянов В. Развитие голоса. Координация и тренинг. –Л., 2001.
15. Заседателев Ф. Болезни певцов и их лечение. –М., 1908.
16. Зданович А. Некоторые вопросы вокальной методики. –М., 1965.
17. Кабулова Н. К вопросу дыхания в пении. –Т., 1998.
18. Ламперти Ф. Искусство пения. –М., 1923.
19. Лебедева И. О.Н.Благовидова-педагог. –М., 1984.
20. Луканин В. Обучение и воспитание молодого певца. –Л., 1977.
21. Морозов В. Тайны вокальной речи. –М., 1967.
22. Морозов В. Вокальный слух и голос. –М., 1965.
23. Назаренко И. Искусство пения. –М., 1968.
24. Прянишников И. Советы обучающимся пению. –М., 1958.
25. Работнов Л. Основы физиологии и патологии певца. –М., 1932.
26. Ризаева М. Упражнения для голоса. –Т., 1992.
27. Ризаева М. Ёш хонанданинг камолоти. –Т., 2003.
28. Садовников Б. Орфоэпия в пении. –М., 1958.
29. Тронина П. Из опыта педагога-вокалиста. –М., 1976.
30. Юдин С. Формирование голоса певца. –М., 1962.
31. Юссон Р. Певческий голос. –М., 1974.

МУНДАРИЖА

Кириш	3	
1-БОБ.	Вокал мусиқа педагогикасининг асосий принцип ва услублари	4
2-БОБ.	Олий нерв фаолиятининг асосий қонуниятлари. Вокал-техник кўнижмаларни тарбиялаш ва уларнинг рефлекторлик моҳияти	6
3-БОБ.	Психологик жараёнлар ва шахс хусусиятлари. Хонандалик сезгиларининг ўзига хос хусусиятлари	12
4-БОБ.	Товушнинг акустик тузилиши. Хонандалик формантлари. Яхши эшитиш доираси	18
5-БОБ.	Овоз ҳосил қилиш органларининг тузилиши	28
6-БОБ.	Нафас, ҳикилдоқ ва талаффуз органлари гапириш ва куйлаш пайтида. Овоз ташкил этиш назариялари	25
7-БОБ.	Куйлаш малакалари шаклланишининг асосий йўллари. Регистр тушунчаси. Овоз аппаратининг резонаторлари ..	42
8-БОБ.	Товуш ҳужуми(атакаси). Товуш таянчи тушунчаси	47
9-БОБ.	Ўқувчининг овозига ўқитувчининг таъсир этиш усуслари. Ўқувчилар билан дастлабки машғулотлар. Овозлар класификацияси. Овоз турини аниқлаш	51
10-БОБ.	Овоздаги нуқсонлар ва уларни енгиш йўллари. Овоз гигиенаси ва хонанда тартиби Фойдаланилган адабиётлар рўйхати	56 59

СОДЕРЖАНИЕ

Вступление	3
1-ГЛАВА. Основные принципы и методы вокальной педагогики	4
2-ГЛАВА. Основные закономерности высшей нервной деятельности. Воспитание вокально-технических навыков и их рефлекторная сущность	6
3-ГЛАВА. Психологические процессы и свойства личности. Специфика певческих ощущений	12
4-ГЛАВА. Акустическое строение голоса. Певческие форманты. Зона лучшей слышимости	18
5-ГЛАВА. Устройство органов голосообразования	28
6-ГЛАВА. Дыхание, гортань и артикуляционный аппарат в речи и в пении. Теории голосообразования	25
7-ГЛАВА. Пути формирования основных певческих навыков. Понятие регистра. Резонаторы голосового аппарата .	42
8-ГЛАВА. Атака звука. Понятие опоры звука. Развитие различных видов вокализации	47
9-ГЛАВА. Способы педагогического воздействия на голос ученика. Первые уроки с учеником. Классификация голосов. Определение типа голоса	51
10-ГЛАВА. Дефекты голоса и пути их преодоления. Гигиена голоса и режим певца	56
Список использованной литературы	59

CONTENTS

Introduction	3
1-CHAPTER. The basic principles and methods of the vocal pedagogy	4
2-CHAPTER. The basic regularities of higher nervous activity. Training of the vocal-technical skills and their reflex main point	6
3-CHAPTER. Psychological processes and virtues of the personality. Specificity of the singing sensation	12
4-CHAPTER. Acoustic structure of the voice. Singing sizes. Zone of the best audibility	18
5-CHAPTER. Structure of the organs of voice formation	28
6-CHAPTER. The breathing, larynx and articulate apparatus in enunciation and singing. Theory of voice formation	25
7-CHAPTER. The ways of forming the basic vocal skills. Notion concept of register. Resonators of the voice apparatus	42
8-CHAPTER. Attack of sound. Fulcrum of sound. Development of different kinds of vocalization	47
9-CHAPTER. Ways of pedagogycal influence on pupil's voice. The first lessons with a pupil. Classification of voice. Determination of the voice type	51
10-CHAPTER. Defects of the voice and ways of overcoming. Hygiene of voice and singer's regime	56
List of using literature	59

МУХАМЕДОВА Галина Иминовна

**ХОНАНДАЛИК УСЛУБИЯТИ
АСОСЛАРИ**

ўқув-услубий қўлланма

ўзбек тилида

Муҳаррир *С.Раҳмонова*

Техник муҳаррир *Н.Имомов*

Мусаххих *О.Игамбердиев*

Оригинал макетни *А.Рўзиқулов* тайёрлаган

АБ №19

Босишга 20.12.2007 йилда рухсат этилди. Бичими $84 \times 108 \frac{1}{16}$.

Шартли б.т. 4,6. Нашр б.т. 4,0. Адади 250 нусха.
Буюртма № 16-2007. Баҳоси шартнома асосида.

Оригинал макет Ўзбекистон давлат консерваториясининг
Таҳрир-нашриёт бўлимида тайёрланди ва чоп этилди.
700027. Тошкент, Ботир Зокиров кўчаси, 1-й.

